

MEDYCINA DYDAKTYKA WYCHOWANIE

ISSN 0137-6543

ROK XLVI

WARSZAWSKI UNIWERSYTET MEDYCZNY

NR 7-8/2014

Zespół redakcyjny:

Prof. dr hab. Stefan Kruś – redaktor honorowy
Dr hab. Marcin Grabowski – redaktor naczelny
Dr med. Maciej Janiszewski – z-ca redaktora naczelnego
Mgr Cezary Ksel – sekretarz redakcji
Mgr Magdalena Zielonka – korekta

Rada Programowa i Naukowa:

Prof. dr hab. Marek Krawczyk – Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, prof. dr hab. **Sławomir Majewski** – Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, prof. dr hab. **Sławomir Nazarewski** – Prorektor ds. Klinicznych, Inwestycji i Współpracy z Regionem, prof. dr hab. **Renata Górka** – Prorektor ds. Kadr, prof. dr hab. **Marek Kulus** – Prorektor ds. Dydaktyczno-Wychowawczych, prof. dr hab. **Mirosław Wielgoś** – Dziekan I Wydziału Lekarskiego, prof. dr hab. **Marek Kuch** – Dziekan II Wydziału Lekarskiego, prof. dr hab. **Bożena Werner** – Prodziekan ds. Oddziału Nauczania w Języku Angielskim, dr hab. **Piotr Wroczyński** – Dziekan Wydziału Farmaceutycznego, prof. dr hab. **Piotr Małkowski** – Dziekan Wydziału Nauki o Zdrowiu, prof. dr hab. **Bolesław Samoliński** – Dziekan Centrum Kształcenia Podyplomowego, prof. dr hab. **Elżbieta Mierzwińska-Nastalska** – Dziekan Wydziału Lekarsko-Dentystycznego.

Wydawca:

Warszawski Uniwersytet Medyczny,
Senacka Komisja ds. Informacji Naukowej i Wydawnictw

Adres redakcji:

ul. Żwirki i Wigury 61, 02-091 Warszawa
tel. (22) 57 20 615
e-mail: mdw@wum.edu.pl
http://mdw.wum.edu.pl

Zdjęcia:

Dział Fotomedyczny WUM
Prawa autorskie zastrzeżone. Żadna część publikacji nie może być powielana bez zgody Wydawcy. Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych, zastrzega sobie prawo redagowania i skracania tekstów.

Skład i druk:

Oficyna Wydawnicza WUM
ul. Pawińskiego 3, 02-106 Warszawa
tel. (22) 57 20 327, fax (22) 57 20 380
e-mail: oficynawydawnicza@wum.edu.pl
http://oficynawydawnicza.wum.edu.pl

Projekt okładki – Maja Sosnowska

Nakład: 500 egzemplarzy
CZASOPISMO JEST PUNKTOWANE W SYSTEMIE INDEX COPERNICUS

Z ŻYCIA WARSZAWSKIEGO UNIWERSYTETU MEDYCZNEGO

70. rocznica wybuchu Powstania Warszawskiego.....	2
Prof. Mieczysław Szostek Honorowym Obywatelom Miasta Stołecznego Warszawy....	2
Rozmowa z prof. nadzw. dr. hab. Jerzym Jurkiewiczem o kultywowaniu pamięci o Powstaniu Warszawskim.....	3
Drugi etap budowy Centrum Sportowo-Rehabilitacyjnego.....	5
Zakończenie I roku działalności Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku.....	6
Mgr Grażyna Prokurat podsumowuje pierwszy rok działalności Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku....	7
Wolffiana 2014	9
Profesor Antoni Dobrzański Patronem Sali wykładowej w Centrum Biblioteczno-Informacyjnym.....	10
Konferencja dydaktyczno-naukowa poświęcona pamięci prof. Huberta Kwiecińskiego	11
Warsztaty poświęcone wykorzystaniu technik analizy genomu w badaniach nowotworów	12
Nowy ranking czasopism naukowych wg ISI Web of Knowledge	13
Warsztaty poświęcone cytometrii przepływowej w onkologii molekularnej.....	13
Rozmowa z prof. Piotrem Wilczkiem o konferencji „Literatura piękna i medycyna”	14
<i>Elwira Zielińska</i> Z Senatu WUM.....	16

ROZMOWY

Rozmowa z prof. dr. hab. Andrzejem Górskim
o głównych zagadnieniach poruszanych podczas
konferencji „Is the Physician-Scientist Vanishing?” ..... 17 |

STUDENCI

Rozmowa z Anną Kaszubą
laureatką „Diamentowego Grantu” ..... 20 || Letnia Szkoła Języka i Kultury Polskiej dla Obcokrajowców..... | 21 |

DYDAKTYKA

Bożena Werner, Mirosława Dziechciarz, Marek Kuch
Umiejscowienie Warszawskiego Uniwersytetu
Medycznego – misja edukacyjna Oddziału Nauczania
w Języku Angielskim w roku akademickim 2013/2014..... 23 |

KRONIKA

Dyplomatorium English Division II Wydziału Lekarskiego;
Uroczyste czepkowanie nowych położnych;
Ceremonia czepkowania absolwentów kierunku pielęgniarstwo;
Dyplomatorium absolwentów audiofonologii i elektroradiologii,
Uroczyste rozdanie dyplomów absolwentom studiów licencjackich
Wydziału Lekarsko-Dentystycznego;
Dyplomatorium Oddziału Fizjoterapii II Wydziału Lekarskiego;
Nowatorski zabieg przeszłonowej plastyki tętnic płucnych (BPA)
w leczeniu ciężkiego nadciśnienia płucnego o etiologii
zakrzepowo zatorowej;
Studentka naszej Uczelni wśród laureatów konkursu
żywieniowego firmy Nestlé ..... 26 |

70. rocznica wybuchu Powstania Warszawskiego

1 sierpnia 2014 roku minęła 70. rocznica wybuchu Powstania Warszawskiego. W uroczystościach na pl. Józefa Piłsudskiego w Warszawie wziął udział Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Marek Krawczyk.

Prof. Mieczysław Szostek Honorowym Obywatelom Miasta Stołecznego Warszawy

31 lipca 2014 roku podczas uroczystej sesji Rady m.st. Warszawy, odbywającej się w Sali Balowej Zamku Królewskiego, prof. Mieczysław Szostek odebrał godność Honorowego Obywatela Miasta Stołecznego Warszawy.

Akt nadania godności Honorowego Obywatela Miasta Stołecznego Warszawy prof. Mieczysław Szostek (Prorektor ds. Klinicznych, Inwestycji i Współpracy z Regionem Akademii Medycznej w Warszawie w latach 1999-2002) odebrał z rąk Ewy Malinowskiej-Grupińskiej – Przewodniczącej Rady m.st. Warszawy oraz Hanny Gronkiewicz-Waltz – Prezydenta m.st. Warszawy.

Jeśli ktoś poszukuje odpowiedzi na pytanie, jak żyć, niech zapyta właśnie dzisiejszych Honorowych Obywateli, którzy dla wielu z nas mogą być, lub już są, wzorem do naśladowania. Wszyscy oni należą do elitarniej grupy obywateli świadomych wspólnego dobra. Nie są może aniołami – jakby powiedział Marek Nowakowski – bo „takich nie ma”, ale należą do „warstwy społecznej gotowej do wyrzeczeń i poświęceń w imię Sprawy”.

(...) nasza ukochana Warszawa jest miastem różnorodności oraz wspaniałych, bo odważnych, mądrych i pomagających innym obywateli. To największe bogactwo stolicy – podkreśliła w swoim przemówieniu Ewa Malinowska-Grupińska.

Profesor Mieczysław Szostek urodził się 20 września 1933 r. w Legionowie. Jest chirurgiem, profesorem nauk medycznych, był posłem na Sejm, przewodniczącym Rady Narodowej m.st. Warszawy w latach 1981-1990.

Do 3 września 1939 r. mieszkał w Legionowie. Po wybuchu II wojny światowej rodzinę ewakuowano w okolice Siedlec, gdzie ukończył szkołę podstawową i średnią. W latach 1952-1958 studiował w Akademii Medycznej w Warszawie. Następnie podjął pracę zawodową w I Klinice Chirurgicznej macierzystej Uczelni. W 1963 r. zdobył specjalizację I stopnia, a w 1967 r. II stopnia z chirurgii ogólnej. W tymże roku uzyskał stopień doktora medycyny na podstawie pracy „Rekanalizacja zakrzepów żylnych”. W roku 1975 habilitował się na podstawie pracy „Chirurgiczne leczenie zespołu pozakrzepowego”. W 1980 r. został kierownikiem Kliniki Chirurgii Ogólnej i Chorób Klatki Piersiowej. W roku 1985 otrzymał tytuł profesora.

W latach 1964-1965 był stypendystą British Medical Council, a w latach 1985-1986 – konsultantem Światowej Organizacji Zdrowia ds. chirurgii naczyniowej, prowadząc m.in. kursy szkoleniowe w Indiach, Chinach i Korei. Przez wiele kadencji zasiadał w Radzie Narodowej m.st. Warszawy, dziewięć lat jako

Prof. Mieczysław Szostek otrzymuje Akt nadania Honorowego Obywatela m.st. Warszawy

jej przewodniczący (1981-1990), będąc pierwszym bezpartyjnym członkiem Rady w historii tego gremium. W roku 1985 uzyskał mandat posła na Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej IX kadencji w okręgu Warszawa-Ochota.

W latach 1991-1993 został prezydentem Europejskiego Towarzystwa Chirurgów Naczyniowych, a potem członkiem zarządu tej organizacji.

W latach 1999-2002 prof. Szostek zasiadał we Władzach rektorskich Akademii Medycznej w Warszawie, pełniąc funkcję Prorektora ds. Klinicznych, Inwestycji i Współpracy z Regionem, a 16 grudnia 2003 r. powołano Go na stanowisko prezesa zarządu Fundacji Rozwoju Chirurgii Naczyniowej.

Prof. Mieczysław Szostek jest członkiem Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, wiceprezesem Zarządu Głównego.

Za wybitne zasługi w działalności naukowej i dydaktycznej został odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, a w 2005 r. Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski.

Profesor Mieczysław Szostek od 2008 roku piastuje funkcję Prezesa Stowarzyszenia Wychowanków Warszawskiej Medycyny i Farmacji, działającego przy Warszawskim Uniwersytecie Medycznym.

Oprac. Cezary Ksel
Redakcja „MDW”

źródło: <http://www.radawarszawy.um.warszawa.pl>

Prof. nadzw. dr hab. Jerzy Jurkiewicz Prezes Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego opowiada o kultywowaniu pamięci o Powstaniu Warszawskim

Panie Profesorze, Towarzystwo Lekarskie Warszawskie od lat prowadzi szereg inicjatyw mających na celu kultywowanie pamięci o Powstaniu Warszawskim. Czy wśród nich są te, które uznaje Pan za szczególnie znaczące?

Początek współpracy środowiska uczestników Powstania Warszawskiego z Towarzystwem Lekarskim Warszawskim należy wiązać z działalnością Koła Słuchaczy Szkoły Zaorskiego, które powołał Pan Doktor Andrzej Zaorski. Członkowie tego Koła znaleźli swoje miejsce przy Towarzystwie już 40 lat temu. Jednak intensywna współpraca rozpoczęła się wraz z powstaniem Koła Lekarzy i Medyków Powstania Warszawskiego, w 2001 roku, którego przewodniczącym został Pan Prof. Andrzej Danysz. Wtedy to Towarzystwo Lekarskie Warszawskie, wspólnie ze środowiskiem powstańczym, rozpoczęło zbieranie materiałów, a następnie wydawanie książek upamiętniających dzieje sanitariatu podczas Powstania Warszawskiego, takich jak: „Medycyna w Powstaniu Warszawskim”, „Tajne studia medyczne w Warszawie w latach 1940-1944”, dwutomowy zbiór wspomnień uczestników Powstania Warszawskiego „Powstanie Warszawskie i Medycyna”, oraz „Exodus – służba zdrowia po Powstaniu Warszawskim” i dwuczęściowe wydanie „Lekarzy Powstania Warszawskiego”, czyli spisu około tysiąca nazwisk i konspiracyjnych pseudonimów lekarzy uczestniczących w Powstaniu. W sumie jest to 8 pozycji książkowych, które bardzo wzbogaciły ogólną wiedzę o roli sanitariatu w czasie Powstania Warszawskiego. Oprócz wydania pozycji książkowych, ustanowiliśmy, wspólnie ze środowiskiem powstańczym, Medal „Godnemu Chwały” – Digno Laude, który od 2004 roku, czyli od 60. rocznicy wybuchu Powstania, jest przyznawany szczególnie zasłużonym żołnierzom Powstańczych Służb Sanitarnych „za ich męstwo i poświęcenie”. W sumie przyznaliśmy ten Medal ponad 280 osobom, głównie były to sanitariuszki, jednak wśród pierwszych osób odznaczonych tym Medalem znalazło się dziesięciu lekarzy, m.in.: prof. Stefan Wesołowski, prof. Władysław Barcikowski, prof. Jan Kostrzewski czy dr Marian Pertkiewicz. W 2004 roku, kiedy pierwszy raz przyznawaliśmy ten Medal, podczas uroczystości w Zamku Królewskim, żyło jeszcze 10 lekarzy Powstania, w tej chwili nie żyje już nikt.

Powiedział Pan Profesor, że inicjatywy te wzbogaciły wiedzę o służbie sanitarnej podczas Powstania. Czy to znaczy, że wiedza ta była do tej pory mała?

Wiedza o żołnierzach Powstańczych Służb Sanitarnych była niewielka. Za każdym razem, kiedy obchodzono rocznicę Powstania Warszawskiego, mówiono, i słusznie, o męstwie, bohaterstwie, oddaniu żołnierzy Powstania Warszawskiego. Jednak podczas tych wspomnień zupełnie zapomniano o tym, że największe męstwo, największe oddanie i całkowite, bezwarunkowe poświęcenie ujawniało się w postępowaniu lekarzy i pielęgniarek, którzy niesli pomoc rannym w czasie walk. Warto przypomnieć w tym miejscu chociaż jedną historię – ze Szpitala Wolskiego. Kiedy weszli do szpitala Niemcy, bez wyjątku mordowali wszystkich. Wtedy jedna z osób pobięła na inny oddział ostrzec personel medyczny przed masakrą. Wówczas pracujący tam lekarze odpowiedzieli: „Jak mamy uciekać, skoro tu są nasi chorzy”. I oni zostali przy łóżkach chorych, wiedząc, że wydają na siebie wyrok śmierci. Takich przykładów bezgranicznego poświęcenia jest wiele. Dlatego cieszę się, że zostało ono w końcu przypomniane i uhonorowane...

I to nie tylko wyjątkowymi książkami...

Nie tylko. 22 września 2004 roku odsłonięta została piękna tablica w Katedrze Polowej Wojska Polskiego, na której znalazły się słowa o hołdzie i wdzięczności żołnierzom służb sanitarnych za męstwo i poświęcenie. Natomiast dwa lata później – 19 maja 2006 roku, w Parku Wolności na terenie Muzeum Powstania Warszawskiego – odsłonięty został obelisk ku czci żołnierzy służb sanitarnych poległych w Powstaniu Warszawskim. Również najnowszy pamiętnik Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego poświęcony jest tematyce Powstania.

Rozmawiamy w siedzibie Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego, mieszczącego się w willi, która również ma niezwykle historię związaną z Powstaniem.

Rzeczywiście, to jest niezwykle zbieg okoliczności. Ze środowiskiem Powstańców rozpoczęliśmy współpracę, kiedy działaliśmy jeszcze w starej siedzibie w Alejach Ujazdowskich. Musieliśmy ją jednak opuścić po tym, jak znaleźli się właściciele kamienicy. Przenieśliśmy się na ulicę Raszyńską 54. Pewnego dnia przyszedł do nas Pan Doktor Sikorski, Powstaniec, trzymający w ręku gazetę z 1948 roku. Znajdował się w niej artykuł, z którego wynikało, że w budynku, w którym mieści się Towarzystwo, w latach 1943-1944 znajdowała się kwatera konspiracyjna Antoniego Chruściela. Ta informacja była dla nas zupełnie nowa. Okazało się, że przez dwa lata, w środku zamkniętej gestapowskiej dzielnicy, działał przysły dowódca Powstania Warszawskiego, generał „Monter”. Ostatnia narada w tym budynku odbyła się 25 lipca 1944 roku, następnie Antoni Chruściel przeniósł się na ulicę Filtrową.

Ten niezwykle fakt sprawił, że Powstańcy przychodzą i przychodzą do nas, jak do domu swojego dowódcy. Chciałbym przypomnieć jeszcze o tym, że w 2010 roku Towarzystwo Lekarskie Warszawskie otrzymało sztandar ufundowany z inicjatywy Związku Powstańców Warszawskich „w uznaniu zasług dla kultywowania tradycji patriotycznych i niepodległościowych”. Na sztandarze widnieje napis „Ludziom i Ojczyźnie” – ten sam, który znajduje się na Obelisku przed Rektoratem Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Panie Profesorze, w tym roku mija 70. rocznica wybuchu Powstania. W jaki sposób Towarzystwo Lekarskie Warszawskie chce ją uczcić?

Oprócz wspomnianego Pamiątnika Towarzystwa, chcielibyśmy, ażeby urzeczywistniła się idea, o której myślę już od kilku lat. Od dłuższego czasu rozmawiałem z różnymi środowiskami w sprawie powołania instytucji, która byłaby służbą opiekuńczą nad tymi Powstańcami, którzy jeszcze żyją. Ich zostało niewiele, nie potrzebują już ani orderów, ani medali. Oni nawet nie potrzebują pieniędzy. To, czego najbardziej potrzebują to opieka, obecność kogoś, kto pomoże pójść do lekarza, czy do apteki, czy do sklepu. To są ludzie wiekowi, najmłodszy z uczestników Powstania ma 85 lat. W końcu zwróciłem się z propozycją utworzenia takiej jednostki do Mazowieckiego Zarządu Polskiego Czerwonego Krzyża, dokładnie do pana prof. Jerzego Kotowicza. I ku mojemu zadowoleniu, mój pomysł wzbudził zainteresowanie. Cieszę się więc, że w dniach, kiedy wspominamy 70. rocznicę wybuchu Powstania, możemy już mówić o tym, że Towarzystwo Lekarskie Warszawskie wraz z Polskim Czerwonym Krzyżem utworzyło Ochotniczy Korpus Opiekuńczy, w skrócie OKO.

Na czym polega ta inicjatywa?

Jest to OKO na Powstańców. Ochotniczy Korpus Opiekuńczy powstał w porozumieniu ze Związkiem Powstańców Warszawskich, będę rozmawiał na ten temat również ze Światowym Związkiem Żołnierzy AK. Tak jak wspominałem, tym ludziom potrzebna jest przede wszystkim opieka, zadbanie o to, aby znalazła się osoba, która pojawi się raz czy dwa razy w tygodniu w mieszkaniu Powstańca i pomoże w zakupach, albo w załatwieniu formalności w urzędzie, albo w pójściu do lekarza – jednym słowem – opieka. Nie pielęgnacja, a opieka.

Kto będzie pomagał?

Bazą Ochotniczego Korpusu Opiekuńczego będą siostry PCK, których obecnie jest 60. Chcielibyśmy, aby w tę akcję włączyli się również młodzi ludzie, na zasadzie wolontariatu. W tym momencie wiem, że pomoże nam PCK harcerzy. W inicjatywę tą włączone są izby lekarskie, pielęgniarskie, diagnostów laboratoryjnych, radców prawnych, adwokatów. Chciałbym także, aby ta idea była rozpropagowana wśród studentów i licealistów. Będę rozmawiał na ten temat z Rektorami czterech warszawskich szkół wyższych: Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, Uniwersytetu Warszawskiego, Politechniki Warszawskiej, Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego oraz Kuratorium Oświaty w Warszawie. Prowadzimy także rozmowy z Muzeum Powstania Warszawskiego.

Gdzie ma się zwrócić student, który chciałby pomóc?

Do PCK, ponieważ to PCK będzie nadzorować całość. Opieką objętych byłoby ok. 50 Powstańców. Chciałbym, aby udało nam się stworzyć drużyny sanitarne, składające się z jednej siostry PCK oraz dwóch, trzech wolontariuszy. Ideałem byłoby utworzenie drużyny 1 + 4, jednak to na dzień dzisiejszy wydaje się mało prawdopodobne. Jesteśmy w stanie objąć ich opieką już dziś, licząc na to, że wraz z upowszechnianiem się świadomości na temat Ochotniczego Korpusu Opiekuńczego, liczba wolontariuszy będzie się powiększała.

Jaka jest świadomość młodej kadry lekarskiej na temat udziału służb sanitarnych w Powstaniu?

Ja mogę udzielić odpowiedzi tylko na temat tych lekarzy, którzy działają w Kole Młodych Lekarzy przy Towarzystwie Lekarskim Warszawskim. Oni niewątpliwie mają dużą wiedzę na ten temat. Natomiast w ciągu ostatnich 10 lat, przede wszystkim za sprawą otwarcia Muzeum Powstania Warszawskiego, ogólna wiedza całego społeczeństwa na temat Powstania bardzo się powiększyła.

Na początku rozmowy wspominał Pan Profesor o wydawnictwach książkowych na temat Powstania. Czy to oznacza, że przed wydaniem pierwszej z książek tematyka powstańcza była w Towarzystwie Lekarskim Warszawskim nieobecna?

Oczywiście, że była obecna, chociażby przez ten fakt, że było u nas Koło Słuchaczy Szkoły Zaorskiego. A to sprawiało, że siłą rzeczy uczestniczyliśmy we wszelkich uroczystościach organizowanych przez byłych studentów Tajnej Szkoły Docenta Jana Zaorskiego. Sądzę jednak, że dopiero upadek komunizmu, powstanie Koła Lekarzy i Medyków Powstania Warszawskiego, rozmowy z ludźmi, którzy przeżyli tragizm Powstania uświadomił Towarzystwu Lekarskiemu Warszawskiemu lukę w ogólnej wiedzy na temat Powstańczych Służb Sanitarnych i potrzebę zmiany tej sytuacji, do której ja, jako Prezes Towarzystwa od 1995 roku, uparcie dążę. Udało nam się pokazać świadectwo patriotyzmu i heroizmu tych ludzi, z wieloma z nich udało nam się współpracować, rozmawiać z nimi. Jednak czas robi swoje. Niedawno Profesor Danysz, przewodniczący Koła Lekarzy i Medyków Powstania Warszawskiego z ubolewaniem stwierdził, że dalsza działalność Koła nie będzie kontynuowana z braku uczestników. Zostało raptem kilka osób, członków Koła, którzy są jednak tak schorowani, że trudność sprawia im wyjście z domu. Większość z nich już odeszła. To też nas motywuje do tego, żeby pomóc jeszcze bardziej tym, którzy żyją.

Jedną z wielkich osób, która ostatnio odeszła jest Pan Doktor Andrzej Zaorski. Jak Pan Profesor pamięta Pana Doktora?

Był cudownym człowiekiem. Wydawało nam się, że był z nami od zawsze i że będzie zawsze. Niesłychanie skromny, niebywale uczynny. Mądry, dobry lekarz, serdeczny kolega, przyjaciel, do krwi ostatniej patriota. Odszedł. I muszę powiedzieć, że zostaliśmy wszyscy ze świadomością nieoddanego długu, którego już nie oddamy. Została nam tylko pamięć o Nim.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiał Cezary Ksel

Drugi etap budowy Centrum Sportowo-Rehabilitacyjnego

21 sierpnia 2014 roku Warszawski Uniwersytet Medyczny podpisał umowę z Ośrodkiem Przetwarzania Informacji – Państwowym Instytutem Badawczym na finansowanie dokończenia Centrum Sportowo-Rehabilitacyjnego.

Tym samym rozpoczął się drugi etap budowy Centrum, które ma być gotowe do grudnia 2015 roku.

Parafowanie umowy przez JM prof. Marka Krawczyka (po lewej) oraz dr. inż. Olafa Gajla

Przemówienie Rektora prof. Marka Krawczyka w przyszłej, wielofunkcyjnej hali sportowej

Na pierwszym planie mgr inż. Wojciech Starczyński podczas oprowadzania gości po kompleksie CSR

Zanim umowa została parafowana, zaproszeni przez Rektora WUM prof. Marka Krawczyka goście wizytowali budowę Centrum Sportowo-Rehabilitacyjnego. Wśród gości znaleźli się m.in.: prof. Michał Kleiber – prezes Polskiej Akademii Nauk, prof. Krzysztof Jan Kurzydłowski – Dyrektor Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, dr inż. Olaf Gajl – Dyrektor Ośrodka Przetwarzania Informacji, Prorektor ds. Rozwoju Politechniki Warszawskiej prof. Stanisław Wincenciak, a także Członkowie Komitetu Honorowego budowy Centrum Sportowo-Rehabilitacyjnego: Ewa Kłobukowska, prof. Katarzyna Chałasińska-Macukow, Józef Grudzień, Grażyna Rabsztyń, Stanisława Szydłowska, Tomasz Krasucki, Tadeusz Glinkowski.

Po obiedzie oprowadzał mgr inż. Wojciech Starczyński – Kanclerz ds. Inwestycji Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Następnie w Sali Senatu WUM odbyła się uroczystość podpisania umowy pomiędzy naszą Uczelnią a Ośrodkiem Przetwarzania Informacji – Państwowym Instytutem Badawczym o dofinansowanie drugiego etapu inwestycji. Dokument parafowany przez Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Marka Krawczyka oraz Dyrektora Ośrodka Przetwarzania Informacji dr. inż. Olafa Gajla zakłada finansowanie projektu pod nazwą „Dydaktyka w Centrum Sportowo-Rehabilitacyjnym Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego”. Realizowany jest on w ramach Programu Infrastruktura i Środowisko, z którego fundusze przeznaczone są m.in. na rozwój ośrodków akademickich, kształcących specjalistów w zakresie nowoczesnych technologii, oraz podniesienie jakości kształcenia poprzez wykorzystanie najnowszych technologii informacyjnych i komunikacyjnych.

Kompleks Centrum Sportowo-Rehabilitacyjnego będzie składał się z 5 budynków, w których zaplanowano m.in. basen olimpijski, basen szkoleniowy, wielofunkcyjną halę sportową umożliwiającą wydzielenie boisk, ścianę wspinaczkową, kręgielnię, siłownię, specjalistyczne sale sportowe (fitness, sztuk walki oraz treningowo-gimnastyczne) z zapleciami szatniowo-sanitarnymi i technicznymi z pomieszczeniami administracyjnymi oraz zaplecze techniczne i szatniowo-sanitarne służące fizjoterapii. Powierzchnia całkowita inwestycji wynosi 20 tys. m².

W Centrum Sportowo-Rehabilitacyjnym zaplanowano szereg nowoczesnych rozwiązań i technologii. Jednym z nich jest pozyskiwanie części niezbędnej energii ze źródeł odnawialnych, wykorzystanie paneli fotowoltaicznych i solarów. Wśród innych rozwiązań znajdziemy 250-osobową składaną trybunę (podnoszoną na siłownikach), ulokowaną nad basenem szkoleniowym, która będzie wykorzystywana tylko w czasie zawodów przy pełnym obłożeniu obiektu. Innowacyjną propozycją będzie również basen olimpijski (o wymiarach 25 x 51,3 m) wzbogacony o ruchomy pomost, dzięki któremu możliwe

stanie się rozdzielenie basenu na dwa mniejsze, o długości 25 metrów.

Ważnym rozwiązaniem jest zainstalowanie systemu BMS, który integruje wszystkie systemy sterowania funkcjami technicznymi budynku. Dzięki takiemu rozwiązaniu budynek może inteligentnie „reagować” na zmiany środowiskowe zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz,

co prowadzi do maksymalizacji funkcjonalności, komfortu i bezpieczeństwa przy jednocześnie zachodzącej minimalizacji kosztów eksploatacji obiektu wraz z ochroną środowiska naturalnego.

Oprac. Cezary Ksel
Redakcja „MDW”

Zakończenie I roku działalności Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku

Medyczny Uniwersytet Trzeciego Wieku (MUTW) utworzony został jako forma kształcenia i rozwoju kultury fizycznej osób dorosłych, które odczuwają potrzebę aktywnego spędzania wolnego czasu. Rok akademicki 2013/2014 w MUTW ukończyło 68 osób.

Rektor prof. Marek Krawczyk podczas zakończenia pierwszego roku działalności Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku

Mgr Grażyna Prokurat – Prezes MUTW, starszy wykładowca w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu WUM

Uroczystość zaszczylił swoją obecnością Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Marek Krawczyk. Całość prowadziła mgr Grażyna Prokurat, która jest jedną z inicjatorek utworzenia w naszej Uczelni Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Medyczny Uniwersytet Trzeciego Wieku rozpoczął swoją działalność 28 października 2013 roku, a jego podstawowym celem była nie tylko aktywizacja emerytów, ale zachęcenie wszystkich dorosłych, w tym pracowników naszej *Alma Mater*, do aktywnego trybu życia.

16 czerwca 2014 roku nastąpiło zakończenie pierwszego roku działalności Uniwersytetu.

Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Marek Krawczyk podziękował pomysłodawcom i organizatorom Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku za determinację w pragnieniu utworzenia nowej formy dydaktycznej, którą Uczelnia może się zajmować. Zauważył, że wszyscy, którzy przyczynili się do uruchomienia z sukcesem tej jednostki, potrafili swoją pasję do sportu przełożyć w działanie, dzięki któremu aktywność fizyczną zaczynają uprawiać również ci, którzy nigdy jej nie uprawiali. Na zakończenie JM wyraził przekonanie, że Medyczny Uniwersytet Trzeciego Wieku będzie się nadal rozwijać. Pomóc w tym ma Centrum Sportowo-Rehabilitacyjne, które, po oddaniu do użytku, znacząco zwiększy komfort zajęć oferowanych przez MUTW.

Mgr Jacek Szczepański (w środku) ze studentami uczestniczącymi w zajęciach koszykówki w ramach MUTW

W imieniu wszystkich studentek i studentów uczestniczących w zajęciach w ramach Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku przemawiał Daniel Morończyk, który podkreślił, że uczestnictwo w MUTW stanowiło nie tylko okres aktywnego zaspokajania czasu wolnego, ale było też formą odreagowania ciężkiej pracy oraz możliwością międzypokoleniowej i międzyzawodowej integracji.

Cezary Ksel
Redakcja „MDW”

Fot. Michał Teperpek

Mgr Grażyna Prokurat (Studium Wychowania Fizycznego i Sportu WUM) podsumowuje pierwszy rok działalności Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku

Za nami pierwszy rok działalności Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Czas na podsumowania.

Uważam, że pierwszy rok działalności Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku był bardzo dużym sukcesem. Na zaoferowane przez nas zajęcia zgłosiło się prawie 70 osób, głównie emeryci z naszej Uczelni i pracownicy Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Ale nie tylko, ponieważ w naszych zajęciach mógł uczestniczyć każdy powyżej 18. roku życia. Skupiliśmy się na działalności prozdrowotnej, czyli utworzyliśmy bardzo dużo zajęć rekreacyjno-sportowych, takich jak gimnastyka zdrowotna, joga z elementami relaksacyjnymi, aqua aerobik, pływanie, koszykówka, siatkówka, nordic walking, badminton, tenis ziemny czy choreoterapia. Pociągające było to, że sporo osób postanowiło wybrać po kilka zajęć.

Które z nich były najbardziej popularne?

Przede wszystkim gimnastyka zdrowotna, pływanie, aqua aerobik, koszykówka, nordic walking. Staraliśmy się, aby zajęcia odbywały się w dogodnych dla seniorów godzinach, oraz aby nie kolidowały z ich innymi obowiązkami.

W jaki sposób docieraliście Państwo do zainteresowanych z informacją o działalności Uniwersytetu?

Zrobiliśmy dużą akcję reklamową, oczywiście ograniczoną przez bardzo mały budżet, który posiada Medyczny Uniwersytet Trzeciego Wieku. Dzięki pomocy Kierownika Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, mgr. Jerzego Chrzanowskiego, przygotowaliśmy ulotki i banery. Ulotki roznosiliśmy w sklepach, urzędach, szpitalach, przychodniach. Rozdawaliśmy je również bezpośrednio ludziom na ulicy. Liczyliśmy na to, że informacja o Uniwersytecie będzie przekazywana z ust do ust. Ponadto pomogło nam Biuro Informacji i Promocji, które w okolicznych gazetkach osiedlowych umieściło infor-

mację o naszej inicjatywie. Dzięki tym zabiegom wiedziało o nas coraz więcej osób.

28 października 2013 roku mogliśmy rozpocząć działalność Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Czy podczas organizacji MUTW wzorowaliście się na działających już w naszym mieście podobnych uniwersytetach?

Nie wzorowaliśmy się oraz nie porównywaliśmy się do nikogo. Jednak, mimo że nie mieliśmy żadnego doświadczenia, wiedzieliśmy, że nie możemy naszego Uniwersytetu opierać tylko i wyłącznie na wykładach.

Dlaczego?

Dlatego że kilka lat temu próbowano już zorganizować taką formę Uniwersytetu – i ona się nie sprawdziła. Okazało się, że uczestnicy chcą nie tylko słuchać wykładów, ale także dbać o zdrowie. To główny powód tego, że Medyczny Uniwersytet Trzeciego Wieku ma tak bardzo prozdrowotną formę. Uważam, że wyciągnęliśmy dobre wnioski z tamtej porażki. To było widać nie tylko po frekwencji, ale też było słychać w opiniach uczestników.

Jak reagowali?

Widać było radość na ich twarzach. Mam wrażenie, że wyzwoliliśmy w nich energię, której wcześniej bądź nie dostrzegali, bądź ukrywali. Sprawiał im radość kontakt z innymi ludźmi, możliwość wyjścia z domu, nawiązania nowych znajomości i przyjaźni. Mówiono nam także, że wielkim atutem naszego Uniwersytetu są trenerzy.

Co takiego mówili o was?

Byliśmy chwaleni za to, że jesteśmy wysoko wykwalifikowaną kadrą akademicką. Ważne było dla seniorów także to, że trenerzy byli w zbliżonym wieku do nich, co sprawiało, że czuli się bardziej swobodni, zmniejszał się dystans między trenerem a studentem, dzięki temu szybko przelamywali bariery nieśmiałości, skrępowania czy wstydu przed własnymi ograniczeniami. Dodatkowo mieli świadomość, że my – jako kadra akademicka – mamy dużą wiedzę na temat ograniczeń ciała i organizmu ze względu na wiek, dlatego mogliśmy w odpowiedni sposób pokierować wysiłkiem fizycznym seniorów, bez narażania ich na zbędne niebezpieczeństwo. Chcieliśmy, aby organizowane przez nas zajęcia zbliżały wszystkich, bez względu na wiek. Dlatego też organizowaliśmy wycieczki dla całych rodzin. W Mazowieckim Parku Krajobrazowym odbyły się zajęcia nordic walking, na które przyszły całe rodziny. Wyczuwaliśmy wtedy dużą radość z bycia razem.

Czy wśród uczestników były osoby, które nigdy nie uprawiały sportu?

Większość w ogóle nie uprawiała nie tylko sportu, ale nawet ćwiczeń fizycznych. Takim osobom bardzo pomagaliśmy, wspieraliśmy ich i zachęcaliśmy do tego, aby się nie poddawać. Trudno się otworzyć ludziom, którzy nigdy nie uprawiali sportu, aby uczestniczyć w zajęciach grupowych. Ale dzięki naszej pomocy, uśmiechowi i radości, mogli w końcu się otworzyć, przełamać i rozpocząć ćwiczenia.

Od 1 września 2014 roku Medyczny Uniwersytet Trzeciego Wieku rozpoczyna działalność jako stowarzyszenie. Dlaczego zdecydowaliście się Państwo na zmianę formy prawnej?

Zmiana formy prawnej na stowarzyszenie pomoże nam w uzyskiwaniu dodatkowych funduszy na działalność statutową. Na walnym zebraniu został wybrany

Zarząd Stowarzyszenia. W jego skład weszłam ja, jako Prezes, sekretarzem została mgr Agnieszka Żukowska – absolwentka fizjoterapii w naszej Uczelni, obecnie doktorantka, skarbnikiem wybrany został mgr Tomasz Zaparty. Przygotowaliśmy Statut Stowarzyszenia, który określił szczegółowo nasze cele oraz formy działania. Niestety dotacje z Urzędu Miasta zostały rozdysponowane jeszcze przed zarejestrowaniem naszego stowarzyszenia, dlatego też po fundusze na działalność Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku będziemy mogli ubiegać się dopiero w 2016 roku.

W jaki sposób do tego czasu zamierzają Państwo działać?

Liczymy na małe granty, na organizowane przez nas inicjatywy. To pozwoli nam nie tylko otrzymać fundusze na naszą działalność statutową, ale też przyciągnąć do Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku ludzi z całej Warszawy. Mam również nadzieję na dalszą współpracę z Warszawskim Uniwersytemem Medycznym, który będzie wspierał naszą działalność, zarówno merytorycznie, jak i finansowo.

Czy wraz z nowym rokiem akademickim poszerzy się oferta Uniwersytetu?

Tak. Wynikało to po części z tego, że warunkiem ubiegania się stowarzyszenia o dotacje jest to, aby Medyczny Uniwersytet Trzeciego Wieku oferował różnorodne zajęcia. Dlatego oprócz prowadzenia praktycznych zajęć z obszaru kultury fizycznej i sportu, organizowania wycieczek turystycznych i krajoznawczych oraz obozów, czyli mówiąc ogólnie, oprócz zajęć prozdrowotnych, wprowadzamy do oferty także kursy językowe oraz kursy informatyczne. Dodatkowo wszystko wskazuje na to, że dzięki przychylności Władz naszej Uczelni, uda się zorganizować cykliczne wykłady dla seniorów.

Co to będą za wykłady?

Chcemy, aby były one w treści ciekawe, interesujące dla naszych studentów i dotyczyły zagadnień związanych np. z geriatrią, chorobą Alzheimera czy medycyną estetyczną. W ubiegłym roku akademickim odbyły się już podobne inicjatywy. Dr Magdalena Łazarewicz z Zakładu Psychologii Medycznej wygłosiła wykład „Stres – naucz się z nim żyć, czy z nim walczyć”, mgr Krzysztof Gawin omówił zagadnienie prawd i mitów w żywieniu. Ponadto zorganizowaliśmy wraz z Zakładem Ratownictwa Medycznego wykład i kurs pierwszej pomocy. Organizowane przez nas wykłady i zajęcia praktyczne mają na celu nie tylko poszerzenie wiedzy, ale też pomoc w codziennym życiu seniorów.

Dajecie szansę seniorom, mimo że działacie bez własnej bazy.

Tak, organizujemy nasze zajęcia w wynajmowanych obiektach. Mam jednak nadzieję, że otwarcie Centrum Sportowo-Rehabilitacyjnego WUM otworzy wkrótce nowe możliwości rozwoju MUTW.

A tymczasem przed nami rozpoczęcie roku akademickiego 2014/2015.

Rok temu nie organizowaliśmy uroczystej inauguracji roku akademickiego, dlatego też inauguracja drugiego roku działalności MUTW będzie pierwszą, historyczną tego typu ceremonią. Do wygłoszenia wykładu inauguracyjnego zaproszenie przyjęła Pani Profesor Małgorzata Kozłowska-Wojciechowska. Jak powiedział kiedyś

Logo Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku zaakceptowane przez Senat Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

Studenci MUTW podczas ceremonii zakończenia roku akademickiego w towarzystwie mgr Grażyny Prokurat (w środku)

Studenci MUTW podczas ceremonii zakończenia roku akademickiego

Benjamin Franklin: „Nie starzeje się ten, kto nie ma na to czasu”. Chciałabym te słowa zadedykować wszystkim naszym obecnym i przyszłym studentom.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiał Cezary Ksel

Wolffiana 2014

11 czerwca 2014 odbyło się święto Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego – Wolffiana. Podczas uroczystości najwyższe odznaczenie Towarzystwa – Medal Augusta Ferdynanda Wolffa – odebrał prof. Mieczysław Szostek.

Osiemnaste Wolffiana, czyli doroczne święto Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego, rozpoczęły się od złożenia kwiatów przed tablicą upamiętniającą Augusta Ferdynanda Wolffa, żyjącego na przełomie XVIII i XIX wieku społecznika i patriotę, jednego z założycieli w 1820 roku Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego. Wieniec złożyli Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Marek Krawczyk oraz Prezes Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego prof. Jerzy Jurkiewicz.

Następnie uroczystości przeniosły się do budynku Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego, przy ul. Raszyńskiej, gdzie naszą Uczelnię i środowisko akademickie reprezentował prof. Marek Kuch – Dziekan II Wydziału Lekarskiego WUM. Wśród zaproszonych gości znaleźli się m.in. prof. Andrzej Danysz, prof. Jerzy Bidziński, prof. Jan Wasyluk, prof. Bibiana Mossakowska.

Rozpoczynając tą część obchodów, prof. Jerzy Jurkiewicz podkreślił, że tegoroczna edycja święta TLW odbywa się w szczególnym momencie – 70. rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego. Temu też wydarzeniu w większości dotyczy najnowszy, 18. tom Pamiętnika Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego, którego redaktorem naczelnym została dr Halina Jędrzejewska, obecna na uroczystości przy Raszyńskiej.

Minutą ciszy uczczono pamięć Pana Doktora Andrzeja Zaorskiego, przez szereg lat związanego z Towarzystwem, który zmarł 2 czerwca 2014 roku, w wieku 91 lat.

Jak co roku podczas święta Wolffiana Towarzystwo Lekarskie Warszawskie przyznaje swoje najwyższe odznaczenie – Medal Augusta Ferdynanda Wolffa. W 2014 roku tym zaszczytnym wyróżnieniem uhonorowano prof. Mieczysława Szostka.

Laudację prof. Mieczysława Szostka wygłosił prof. Witold Mazurowski. Otrzymując Medal, prof. Szostek podkreślił, że odznaczenie to ma wielką wagę dla całego środowiska lekarskiego, ponieważ przyznawane jest przez innych lekarzy. Zauważył ponadto, że Medal ten traktuje jako uhonorowanie i zwieńczenie swojego dorobku zawodowego.

Przed prezentacją kolejnego tomu Pamiętnika Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego prof. Jerzy Jurkiewicz zacytował słowa wypowiedziane 1958 roku przez Ryszarda Białołusa, ps. „Jerzy”, dowódcę Batalionu AK „Zośka”:

Zadaniem naszym jest nie pozwolić, aby prochy Powstańców rozrzucił wiatr pustych dyskusji, by świadomego ich czynu nie sprowadzano do ram bezmyślnego szaleństwa, lecz aby relikwia ta stała się przedmiotem chluby i dumy narodowej. Dlatego też wszelkie poszukiwania winnych, wszelkie oskarżenia o bezmyślność i brak wycucia politycznego w odniesieniu do Powstania uważam za całkowicie pozbawione podstaw, za niezrozumienie najgłębszych po-

Złożenie kwiatów pod tablicą upamiętniającą Augusta F. Wolffa

Wolffiana 2014. Na zdj. od prawej: prof. Marek Kuch, prof. Andrzej Danysz, prof. Mieczysław Szostek, prof. Witold Mazurowski, dr Halina Jędrzejewska, dr Wiesława Granowska

Prof. Mieczysław Szostek podczas ceremonii otrzymania Medalu A.F. Wolffa. W tle prof. Jerzy Jurkiewicz

budek duszy Narodu, za szkodnictwo wreszcie. Szkodnictwo pozbawiające sensu ten akt buntu (...).

Następnie dr Halina Jędrzejewska dokonała prezentacji redagowanego przez siebie Pamiętnika, w większości poświęconego tematyce Powstania Warszawskiego.

Oprac. Cezary Ksel
Redakcja „MDW”

Serdecznie dziękuję Towarzystwu Lekarskiemu Warszawskiemu za pomoc w przygotowaniu materiału oraz fotografie z uroczystości przy ul. Raszyńskiej

Profesor dr hab. Antoni Dobrzański Patronem Sali wykładowej w Centrum Biblioteczno-Informacyjnym

Prof. Antoni Dobrzański – Dziekan Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Warszawskiego w l. 1947-1949 oraz Kierownik Kliniki Otolaryngologicznej Uniwersytetu Warszawskiego w l. 1941-1953 został Patronem Sali wykładowej nr 23 Centrum Biblioteczno-Informacyjnego.

Uroczystość nadania Sali imienia prof. Antoniego Dobrzańskiego wraz z odsłonięciem Tablicy pamiątkowej poświęconej dokonaniom Profesora odbyła się 4 sierpnia 2014 roku.

W uroczystości, poprowadzonej przez Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Marka Krawczyka, wzięli udział członkowie rodziny prof. Antoniego Dobrzańskiego: prof. Andrzej Iwo Dobrzański (syn prof. Antoniego Dobrzańskiego) wraz z Małżonką Jane, prof. Leszek Dobrzański wraz z synem mgr. inż. Lechem Dobrzańskim. Ponadto w tym niezwykłym wydarzeniu udział wzięli prof. Bogdan Pruszyński – Rektor Akademii Medycznej w Warszawie w latach 1986-1990, prof. Janusz Komender – Dziekan I Wydziału Lekarskiego w latach 1981-1984, prof. Jerzy Woźnicki – Rektor Politechniki Warszawskiej w latach 1996-2002.

Po uroczystości związanej z nadaniem imienia prof. Antoniego Dobrzańskiego Sali wykładowej oraz odsłonięciem Tablicy pamiątkowej, goście wysłuchali prezentacji JM prof. Marka Krawczyka na temat dokonania prof. Antoniego Dobrzańskiego oraz prof. Andrzeja Iwo Dobrzańskiego.

Podczas tej części uroczystości Rektor uhonorował prof. Andrzeja Iwo Dobrzańskiego Medalem im. Tytusa Chałubińskiego.

Cezary Ksel
Redakcja „MDW”

Profesor Antoni Dobrzański urodził się 20 lipca 1893 roku w Łozówce (powiat Zbaraż). W 1912 roku ukończył gimnazjum w Tarnopolu. W latach 1912-1914 kształcił się na studiach medycznych Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jana Kazimierza, natomiast w okresie 1914-1917 kontynuował naukę na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Wiedeńskiego.

7 czerwca 1919 roku prof. Dobrzański uzyskał doktorat wszech nauk lekarskich, pracę habilitacyjną obronił w 1929 roku („Badania doświadczalne nad wchłanianiem w drogach oddechowych kokainy, nowokainy, psykainy, alipiny i synkainy”), w 1938 roku uzyskał tytuł profesora.

Do czasu wybuchu II wojny światowej prof. Antoni Dobrzański pełnił następujące funkcje: starszy asystent Kliniki Otolaryngologicznej Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie (1921-1936), praca w Klinice Profesorów Neumanna i Hajeka w Wiedniu (1923-1924), Ordynator oddziału laryngologicznego Ubezpieczalni Społecznej we Lwowie do 1936 roku, Ordynator Państwowego Szpitala Powszechnego we Lwowie i Kierownik Katedry i Kliniki Otolaryngologicznej (1936-1939). W 1939 roku wygrał konkurs na stanowisko Kierownika Kliniki Laryngologicznej Uniwersytetu Warszawskiego (powierzono mu objęcie tej funkcji od 1 października 1939 roku).

II wojna światowa zastała prof. Antoniego Dobrzańskiego we Lwowie, gdzie w okresie 1939-1941 był profesorem laryngologii przy Katedrze Lwowskiego Instytutu Medycznego. W grudniu 1941 roku Profesor przedostał się do Warszawy, przejął kierowanie Kliniką Laryngologiczną Uniwersytetu Warszawskiego, która mieściła się już w Szpitalu Dzieciątka Jezus.

Będąc w Warszawie, prof. Dobrzański zajmował się tajnym nauczaniem z zakresu otolaryngologii. W czasie Powstania Warszawskiego został aresztowany przez Niemców, po zwolnieniu przeniósł się do Milanówka. Tam też przewiózł inwentarz kierowanej przez siebie Kliniki i zbiory biblioteczne, które zwrócił Klinice wraz z powrotem do Warszawy. W lutym 1945 roku otrzymał tytuł profesora zwyczajnego w Klinice Otolaryngologii Uniwersytetu Warszawskiego, później Akademii Medycznej w Warszawie.

Prof. Antoni Dobrzański był pierwszym po II wojnie światowej Prezesem Polskiego Towarzystwa Otolaryngologicznego, pełnił także funkcję redaktora naczelnego „Otolaryngologii Polskiej“, redaktora pierwszego w powojennej Polsce podręcznika otolaryngologii (praca zbiorowa), był członkiem wielu zagranicznych towarzystw naukowych, wchodził w skład redakcji kilku czasopism poświęconych otolaryngologii.

W skład bogatego dorobku naukowego prof. Antoniego Dobrzańskiego wchodzi zainicjowanie w Klinice rozwoju chirurgii rekonstrukcyjnej w zakresie ORL, otocirurgii i endoskopii. Ponadto przyczynił się do rozwoju onkologii głowy i szyi, jako pierwszy zastosował elektrokoagulację nacieków w twardzieli nosa, opracował metodę zamknięcia trwałych przetok zasuszonych, był autorem metody leczenia brodawczaków krtani za pomocą przegrzania termicznego, był jednym z pionierów szerokiego zastosowania penicyliny w leczeniu chorób uszu, gardła i nosa, stworzył system PALMA (Pomoc Lekarska Młodzieży Akademickiej).

Profesor zmarł nagle 13 lutego 1953 roku w Warszawie w wieku 60 lat. Został pochowany na Cmentarzu Powązkowskim.

Odślonięcie Tablicy pamiątkowej. Na zdjęciu od prawej: prof. Marek Krawczyk, prof. Andrzej Iwo Dobrzański, Jane Dobrzański

Prof. Andrzej Iwo Dobrzański

Prof. Andrzej Iwo Dobrzański odbiera z rąk Rektora Medal im. Tytusa Chałubińskiego

Wystrój Sali wykładowej im. prof. Antoniego Dobrzańskiego przygotowali Maja Sosnowska i Andrzej Nowicki

Konferencja dydaktyczno-naukowa poświęcona pamięci prof. Huberta Kwiecińskiego

Zakład Bioetyki i Humanistycznych Podstaw Medycyny wraz z Katedrą i Kliniką Neurologii WUM przygotowali konferencję dydaktyczno-naukową „Etyka, prawo, neurologia” poświęconą pamięci prof. Huberta Kwiecińskiego – kierownika Katedry i Kliniki Neurologii w l. 1990-2011.

Prof. Anna Kamińska i prof. Tomasz Pasiński podczas konferencji „Etyka, prawo, neurologia”

Podczas odbywającej się 14 czerwca 2014 roku konferencji przypomniano sylwetkę oraz dokonania naukowe prof. Huberta Kwiecińskiego, a także dyskutowano nad najważniejszymi kwestiami związanymi z etyką zawodu neurologa oraz procedurami prawnymi, z którymi musi zetknąć się lekarz tej specjalności.

Konferencję otworzyła prof. Anna Kamińska – kierownik Katedry i Kliniki Neurologii WUM. Pani profesor odczytała list od Jego Magnificencji prof. Marka Krawczyka, który objął wydarzenie swoim patronatem honorowym. Obecny na konferencji prof. Krzysztof J. Filipiak – Prodziekan ds. Nauki I Wydziału Lekarskiego – w imieniu Dziekana I Wydziału Lekarskiego prof. Mirosława Wielgosia podziękował za zorganizowanie wydarzenia, a także zwrócił uwagę na doniosłość i aktualność tematyki związanej z aspektami etyczno-prawnymi zawodu lekarza.

Cezary Ksel
Redakcja „MDW”

Warsztaty poświęcone wykorzystaniu technik analizy genomu w badaniach nowotworów

28 października 2014 roku w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym odbędą się warsztaty poświęcone wykorzystaniu technik analizy całego genomu w badaniach nowotworów. Metody te znajdują coraz liczniejsze zastosowania kliniczne, dostarczając informacji potrzebnych w diagnostyce, planowaniu i monitorowaniu terapii oraz ocenie rokowania. Warsztaty są organizowane przez zespół prof. Rafała Płoskiego z Zakładu Genetyki Medycznej w ramach projektu BASTION.

Podczas warsztatów zostaną zaprezentowane najnowsze aplikacje metod genomicznych w onkologii. Wykład wygłosi między innymi dr hab. Ellen Heitzer z Instytutu Genetyki Człowieka na Uniwersytecie Medycznym w Graz (Austria), która omówi zagadnienie „Monitorowanie swoistych dla nowotworu zmian genetycznych w surowicy krwi”. Komplementarny wykład pt. „Genomika jednej komórki – techniki i zastosowania” zaprezentuje Aleksandra Kołodziejczyk z Wellcome Trust Sanger Institute w Cambridge (UK). Z kolei dr Alexander Garvin, szef naukowy firmy Droplet Diagnostics oraz konsultant na University of Mulhouse we Francji, w wykładzie „Wysokoczułe i wiarygodne wykrywanie mutacji za pomocą Circular Consensus Sequencing firmy Pacific Biosciences”, przedstawi pionierskie prace nad onkologicznymi aplikacjami techniki sekwencjonowania pojedynczych cząsteczek (SMRT).

Ellen Heitzer specjalizuje się w genetyce i epigenetyce nowotworów. Jest światowej klasy ekspertem w zakresie wykorzystania wolnego DNA nowotworowego oraz komórek nowotworowych krążących swobodnie we krwi, jako źródeł materiału do sekwencjonowania całogenomowego najnowszej generacji (NGS) oraz macierzowych badań metylacji DNA. Metody te stosowała m.in. w badaniach zaburzeń liczby kopii genów w rozmaitych nowotworach, w badaniach rozszew raka piersi czy glejaka wielopostaciowego, oceny rokowania w raku jelita grubego oraz wpływu

leczenia na genom komórek raka jelita grubego (ewolucja lekooporności). Podczas warsztatów skupi się na badaniach wolnego DNA nowotworowego obecnego w surowicy krwi.

Aleksandra Kołodziejczyk jest doktorantką EMBL-European Bioinformatics Institute i Wellcome Trust Sanger Institute, specjalizującą się w badaniach transkryptomów poszczególnych komórek. Mimo młodego wieku i krótkiego stażu, jest współautorką kilku publikacji z tej dziedziny, w tym metodycznych, wykladała także na ten temat na konferencjach specjalistycznych. W Warszawie przedstawi dostępne spektrum genomicznych technik badań pojedynczych komórek, korzyści z ich stosowania oraz możliwe aplikacje w onkologii na kanwie własnych doświadczeń w badaniach komórek macierzystych i odpornościowych.

Alexander Garvin od lat specjalizuje się w badaniach aplikacyjnych dotyczących metod analizy polimorfizmów i mutacji DNA. Opracował m.in. test wykrywania skrcających mutacji w genach BRCA1 i BRCA2, rozwijał metody detekcji LOH i wybranych mutacji w pojedynczych komórkach (do stosowania w diagnostyce prenatalnej i onkologicznej), doskonalił metodykę analiz genetycznych w medycynie sądowej i kryminalistyce, badał zastosowanie MALDI-TOF do wykrywania mutacji. Obecnie jest szefem naukowym firmy Droplet Diagnostics oraz konsultantem na University of Mulhouse we Francji i w kooperacji z firmą Pacific Biosciences prowadzi badania nad wdrożeniem techniki sekwencjonowania pojedynczych cząsteczek (Single molecule real time, SMRT) do badań nowotworów, co będzie tematem jego wystąpienia.

Warsztaty będą prowadzone w języku angielskim.

Michał Gierałowski
Zakład Immunologii WUM

Organizatorzy:

Patroni honorowi:

Nowy ranking czasopism naukowych wg ISI Web of Knowledge

W rankingu wg ISI Web of Knowledge bardzo wysokie miejsca zajęły dwa periodyki, których redaktorami naczelnymi są profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

W opublikowanym rankingu, wśród 129 polskich czasopism indeksowanych przez Thomas Reuters, pierwsze miejsce pod względem współczynnika Impact Factor, zajęło czasopismo *Archivum Immunologiae et Therapia Experimentalis*, którego redaktorem naczelnym jest prof. Andrzej Górski, Kierownik Zakładu Immunologii Klinicznej WUM, Rektor naszej Uczelni w latach 1996-1999. Według tego samego kryterium, na piętnastym miejscu znalazł się periodyk *Annals of Transplantation*, którego redaktorami naczelnymi są prof. Piotr Małkowski (Dziekan Wydziału Nauki o Zdrowiu WUM) i prof. Krzysztof Zienniewicz (Prodziekan I Wydziału Lekarskiego WUM).

Warty odnotowania jest również fakt, że na liście 144 czasopism naukowych, przypisanych do dziedziny „immunologia” w bazie danych ISI Web of Knowledge, *AITE* znalazło się na 69. miejscu, co oznacza, że jest w drugiej „ćwiartce” tej listy (w ubiegłych latach *AITE* plasowało się w trzeciej „ćwiartce” czasopism z tej listy). Ponadto zwraca uwagę bardzo mała liczba autocytowań, którą posiada *AITE* (poniżej 2% wszystkich cytowań).

Oprac. Cezary Ksel
Redakcja „MDW”

ISI Web of Knowledge™
Journal Citation Reports®
2013 JCR Science Edition
Journal Summary List
Journals from: countries/territories POLAND
Sorted by: Impact Factor

Journals 1 - 20 (of 129) Page 1 of 7
Ranking is based on your journal and sort selections.

Mark	Rank	Abbreviated Journal Title (linked to journal information)	ISSN	JCR Data				Eigenfactor® Metrics			
				Total Cites	Impact Factor	5-Year Impact Factor	Immediacy Index	Articles	Cited Half-life	Eigenfactor Score	Article Influence Score
■	1	ARCH IMMUNOL THER EX	0004-069X	1227	2.818	2.810	0.913	46	5.3	0.00308	0.797
■	2	J PHYSIOL PHARMACOL	0867-5910	3091	2.720	2.381	0.337	89	5.7	0.00606	0.529
■	3	ACTA NEUROBIOL EXP	0065-1400	1100	2.244	2.111	0.333	45	7.4	0.00185	0.512
■	4	PHARMACOL REP	1734-1140	2462	2.165	2.402	0.368	174	4.4	0.00579	0.502
■	5	HERED CANCER CLIN PR	1731-2302	152	2.103	1.797	0.000	19	3.7	0.00068	0.638
■	6	POL ARCH MED WEWN	0032-3772	755	2.052		0.507	75	3.7	0.00177	
■	7	ACTA ASTRONOM	0001-5237	1035	1.955	2.565	0.750	28	>10.0	0.00236	1.137
■	8	CENT EUR J ENERG MAT	1733-7178	168	1.925		0.100	40	2.7	0.00046	
■	9	J APPL GENET	1234-1983	921	1.902	1.740	0.293	58	5.3	0.00209	0.432
■	10	ARCH MED SCI	1734-1922	893	1.890	1.258	0.162	160	2.6	0.00218	0.197
■	11	CELL MOL BIOL LEFT	1425-8153	957	1.782	1.530	0.450	40	7.7	0.00145	0.377
■	12	ACTA PALAEONTOLOG POL	0567-7920	1572	1.722	1.767	0.651	63	8.2	0.00309	0.606
■	13	FOLIA NEUROPATHOL	1641-4640	536	1.667	1.526	0.163	43	5.2	0.00102	0.317
■	14	ACTA ORNITHOL	0001-6454	376	1.478	1.629	0.083	24	5.6	0.00094	0.452
■	15	ANN TRANSPL	1425-9524	603	1.430	1.260	0.055	73	4.6	0.00128	0.268
■	16	INT J AP MAT COM-POL	1641-876X	734	1.390	1.317	0.318	66	5.3	0.00134	0.263
■	17	ACTA BIOCHIM POL	0001-527X	2139	1.389	1.558	0.084	131	8.1	0.00312	0.396
■	18	ACTA GEOPHYS	1895-6572	538	1.365	1.172	0.178	90	4.1	0.00270	0.487
■	19	ARCH CIV MECH ENG	1644-9665	316	1.331	1.048	0.309	55	2.6	0.00094	0.225
■	20	CENT EUR J CHEM	1895-1066	1108	1.329	1.260	0.205	215	3.5	0.00302	0.262

Warsztaty poświęcone cytometrii przepływowej w onkologii molekularnej

15 i 16 października 2014 roku w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym odbędą się warsztaty poświęcone wykorzystaniu cytometrii przepływowej w onkologii molekularnej. Warsztaty są dedykowane wszystkim naukowcom, którzy chcą poszerzyć swoją wiedzę na temat zaawansowanych zastosowań cytometrii przepływowej, a organizacji podjął się zespół dr Magdaleny Winiarskiej z Zakładu Immunologii, Centrum Biostruktury WUM w ramach projektu BASTION.

Podczas warsztatów wykładami wygłoszą: dr Dinis Calado, prof. Dimitar Efremov, dr Patrick Engelberts (badacz w firmie Genmab), dr Cyril Fauriat (pracownik grupy badawczej Immunity and Cancer w Cancer Research Center of Marseille), prof. Przemysław Juszczynski (dyrektor naukowy Instytutu Hematologii i Transfuzjologii w Warszawie), dr hab. Katarzyna Piwocka (kierownik Pracowni Cytometrii Przepływowej Instytutu Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego, PAN) oraz dr hab. Ewa Zuba-Surma (z Zakładu Biologii Komórki Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie).

Dr Dinis Calado od 2013 roku jest liderem grupy Cancer Research w London Research Institute. Swoją pracę doktorską obronił w Harvard Medical School w Bostonie. Badania, które prowadzi, mają na celu wyjaśnienie mechanizmów, dzięki którym zdrowe komórki układu

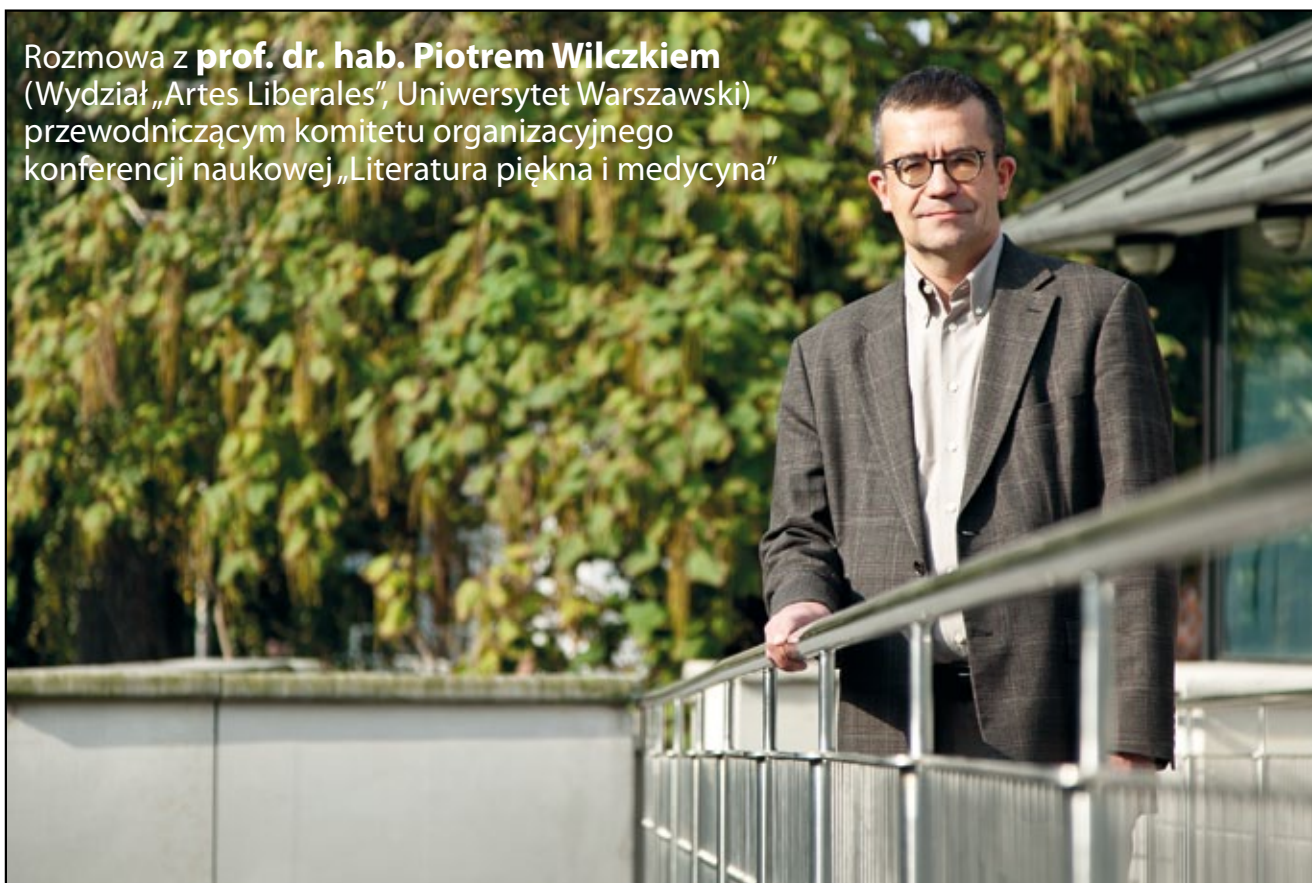
krwiotwórczego zamieniają się w nowotworowe, ze szczególnym uwzględnieniem limfocytów B. Dr Calado wygłosi wykład „Stochastic Combinatorial Activation of Oncogenes to Study Cooperative Events in Cancer”.

Prof. Dimitar Efremov jest szefem Grupy Hematologii Molekularnej w Międzynarodowym Centrum Inżynierii Genetycznej i Biotechnologii (ICGEB), z siedzibą w Rzymie. Podstawowym obszarem zainteresowań dr Efremova jest przewlekła białaczka limfatyczna, w szczególności badanie komórkowych i molekularnych mechanizmów regulujących rozwój choroby i identyfikację nowych ukierunkowanych sposobów leczenia. Prowadził on również badania chłoniaków, hemoglobinopatii, układu autoimmunologicznego, alergii oraz transplantacji szpiku kostnego. Prof. Efremov jest autorem lub współautorem ponad 100 artykułów w czasopismach medycznych, w tym: *Blood*, *Journal of Clinical Investigation*, *Journal of Experimental Medicine*, *Leukemia* oraz *Proceedings of the National Academy of Sciences USA*. Za swoje badania otrzymał granty badawcze od wielu międzynarodowych organizacji, w tym: *Leukemia & Lymphoma Society* oraz *Italian Association for Cancer Research*.

Warsztaty będą prowadzone w języku angielskim.

Michał Gierałowski
Zakład Immunologii WUM

Rozmowa z **prof. dr. hab. Piotrem Wilczkiem**
(Wydział „Artes Liberales”, Uniwersytet Warszawski)
przewodniczącym komitetu organizacyjnego
konferencji naukowej „Literatura piękna i medycyna”

Fot. Michał Teperak

Panie Profesorze, w dniach 13-14 listopada w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym odbędzie się konferencja naukowa „Literatura piękna i medycyna”. Co skłoniło Państwa do zorganizowania konferencji podejmującej taką tematykę?

Pomysł zorganizowania konferencji był wspólny – mój jako przedstawiciela Wydziału „Artes Liberales” Uniwersytetu Warszawskiego oraz dr. Macieja Ganczara – kierownika Studium Języków Obcych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Uznaliśmy, że warto zorganizować sympozjum, które będzie łączyło różne środowiska, w tym wypadku literaturoznawców i kulturoznawców z lekarzami. Zauważyliśmy bardzo duży potencjał w środowisku historyków literatury oraz kulturoznawców do zaprezentowania z różnych punktów widzenia problematyki dotyczącej medycyny w aspekcie historycznym, czyli pokazania tego, jak zmieniał się obraz medycyny i lekarzy w twórczości literackiej na przestrzeni wieków. Chcieliśmy także przypomnieć sylwetki piszących lekarzy. Warto pamiętać, że w historii literatury mamy wielkich pisarzy, będących lekarzami – tutaj najsłynniejszym przedstawicielem jest Michaił Bułhakow, autor „Mistrza i Małgorzaty”. Ale z drugiej są wybitni lekarze, także współcześni, którzy poświęcili się również pracy pisarskiej, jak prof. Andrzej Szczeklik – autor niezwykłych książek eseistycznych. Ponieważ nie było jeszcze konferencji, która przedstawiałaby w kompleksowy sposób różnorodne zagadnienia dotyczące związku medycyny z rozumianą bardzo szeroko literaturą piękną, uznaliśmy, że sympozjum podejmujące taką tematykę spotka się z zainteresowaniem zarówno humanistów, jak i lekarzy.

Jakie wobec tego zagadnienia pojawią się na Państwa konferencji?

Pierwotnym naszym założeniem było to, aby w programie konferencji znalazły się takie zagadnienia jak: 1 – lekarze poeci, prozaicy i dramaturdzy; 2 – współcześni lekarze-pisarze i ich twórczość literacka; 3 – lekarze jako bohaterowie dzieł literackich; 4 – medycyna w dziełach literackich różnych epok; 5 – choroba i jej leczenie jako temat literacki; 6 – etyka lekarska w literaturze pięknej; 7 – obraz historii medycyny w dziełach literackich. I po otrzymaniu propozycji referatów w postaci abstraktów muszę przyznać, że nasze założenie zostało spełnione. O popularności zaproponowanej przez nas tematyki niech świadczy fakt, że napłynęła bardzo duża liczba abstraktów. To zmusiło nas, aby do programu konferencji wybrać mniej niż połowę nadesłanych prac, wybraliśmy te najlepsze merytorycznie i najbardziej nowatorskie. Oprócz tego poprosiliśmy kilku wybitnych znawców tematyki o przygotowanie i wygłoszenie wykładów plenarnych.

Na przykład?

Zaproszenie przyjęła prof. Alicja Wołodźko-Butkiewicz, najlepsza w Polsce znawczyni twórczości Bułhakowa, która wygłosi wykład plenarny „Profesja lekarza w życiu i twórczości Michaiła Bułhakowa”. Bardzo cieszymy się też z wykładu o anatomii choroby w poezji Johna Donne’a, który wygłosi prof. Małgorzata Grzegorzewska.

Jednym z prelegentów jest również Pan Profesor. Jaka tematyka zostanie poruszona w Pana wykładzie?

Będę mówił o poezji renesansowej, przede wszystkim o twórczości Klemensa Janickiego, Polaka piszącego

po łacinie. Był on bardzo chorowitym człowiekiem, co miało duży wpływ na tematykę jego twórczości, wiele fragmentów swoich tekstów poświęcił rozwojowi swojej choroby. W twórczości tego autora pojawiają się po raz pierwszy w polskiej literaturze pięknej postaci lekarzy. Jak wspomniałem wcześniej, ciekawe w organizowanej przez nas konferencji jest to, że poruszana problematyka dotyczy zagadnień różnych okresów, od starożytności do współczesności. Interesująco zapowiada się np. wykład prof. Piotra Urbańskiego i dr. Artura Gontarewicza „Co Petrarca wiedział o medycynie i lekarzach?”, ale pojawia się również zagadnienie medycyny w literaturze bizantyjskiej i wczesnośredniowiecznej.

Kilka referatów dotyczy literatury staropolskiej...

Rzeczywiście, mamy cały blok poświęcony postrzeganiu medycyny, lekarzy i chorób w literaturze staropolskiej, czyli od XVI do XVIII wieku. Prof. Małgorzata Krzysztofik wygłosi wykład „Lekarz, pacjent i choroba w literaturze pięknej doby staropolskiej”, a prof. Barbara Milewska-Ważbińska w referacie „Jak lekarz z Saksonii o Warszawie pisał...” przypomni sylwetkę lekarza, który prowadził dziennik w czasie swojego pobytu w Warszawie. Mówiąc o tym, warto zwrócić uwagę, że w dawnej literaturze granica między literaturą piękną a użytkową jest bardzo trudna do wyznaczenia, natomiast wspomniany lekarz saski miał świadomość gatunku, który uprawiał, czyli właśnie dziennika. Ciekawe może być zapoznanie się z tym, jak w dawnych epokach postrzegano lekarzy i medycynę. Prof. Radosław Grześkowiak zaprezentuje wykład „Kiła i Muzy. Poetycki przewodnik Hieronima Morsztyna po cyrylikach krakowskich z pierwszej dekady XVII stulecia”, który – jak się domyślam, znając autora – będzie pełną humorem prezentacją obrazów lekarzy i pseudo-lekarzy w epoce baroku.

Jak więc można zauważyć, mamy wielką różnorodność tematów, od takich, których się mogliśmy domyślić, jak krytyka medycyny w komediach Moliere, przedstawiona przez wybitną znawczynię problematyki – dr hab. Monikę Malinowską, do tematów bardziej zaskakujących, jak np. wykład prof. Anety Grodeckiej „Imperatyw glejowy. O miejscach zblżeń pomiędzy literaturą i neurologią”. Na odrębną uwagę zasługuje oczywiście literatura najnowsza oraz to, jak pisarze XX-wieczni reagowali w swojej twórczości na doświadczenie choroby.

Jak ta tematyka prezentuje się w literaturze współczesnej?

W literaturze współczesnej dużo miejsca poświęca się chorobie nowotworowej oraz doświadczeniu tej choroby. Podczas konferencji ten nurt pokażemy na przykładzie dwóch obrazów choroby nowotworowej w twórczości Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej i Krystyny Kofty. Patronką wystąpień dotyczących tej tematyki jest Susan Sontag, która pisała o chorobie jako metaforze. Mamy cały blok tekstów poświęconych doświadczeniu choroby w twórczości pisarzy XX wieku. Tutaj chyba najbardziej reprezentatywnym z autorów jest Miron Białoszewski, wielki poeta i prozaik, który w swojej twórczości, a w szczególności w twórczości autobiograficznej, przedstawiał w bardzo nowoczesny i przejmujący sposób doświadczenie choroby.

Czy patrząc na literaturę piękną, można dostrzec jakiś motyw wspólny dla wszystkich okresów?

Przeglądając chociażby abstrakty referatów, które zaprezentowane zostaną na konferencji, można dojść do wniosku, że to, co jest wspólne dla literatury dawnej, co widoczne jest chociażby w twórczości Klemensa Janickiego, jak i literaturze współczesnej – to pisanie o doświadczeniu ciała, o tym, jak ciało się zmienia, jak ulega deformacji, jak ciało cierpi. To właśnie problematyka somatyczna jest w mojej opinii punktem wspólnym pisarstwa dotykającego motywu medycznego na przestrzeni wieków.

Czy po zapoznaniu się z otrzymanymi abstraktami coś Pana szczególnie zaskoczyło?

Owszem. Byłem zdziwiony, że nie napłynęło więcej referatów na temat doświadczenia miłości jako choroby, bo to jest motyw bardzo popularny w literaturze wszystkich epok, szczególnie w literaturze barokowej. Wtedy właśnie powstało mnóstwo utworów na ten temat, choćby znanego z lektur szkolnych Jana Andrzeja Morsztyna, który, wzorem poetów francuskich i włoskich, pisał o miłości jako chorobie. Na naszej konferencji pojawia się ten motyw, jednak przedstawiony jest on na postawie klasycznej poezji urdu, o której mało wiemy. Liczyliśmy również na to, że pojawi się więcej sylwetek piszących lekarzy, przede wszystkim współczesnych. Tymczasem mamy tylko prezentację dwóch takich osób – Andrzeja Szczeklika oraz Szymona Milczarka. Mimo to zapraszam wszystkich lekarzy zajmujących się pisarstwem do wzięcia udziału w naszej konferencji. Być może będzie to okazja do poznania większej liczby piszących lekarzy związanych z Warszawskim Uniwersytetem Medycznym, a także zorganizowania panelu dyskusyjnego na ten temat.

Panie Profesorze, podsumowując, jak zaprosiłby Pan lekarzy i studentów Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego do udziału w konferencji „Literatura piękna i medycyna”?

Sądzę, że nasza konferencja będzie niezwykle okazją, aby zapoznać się z innym, czasem zaskakującym podejściem do tematyki medycznej. Zebranie w jednym miejscu wybitnych literaturoznawców i kulturoznawców, zajmujących się tak różnymi epokami i zagadnieniami, którzy zaprezentują, jak na przestrzeni wieków zmieniało się postrzeganie medycyny, choroby i lekarzy w utworach literackich w istotny sposób może wpłynąć na postrzeganie swojego zawodu przez obecnych i przyszłych lekarzy. Będą oni mogli zapoznać się z innym spojrzeniem na problem choroby oraz człowieka cierpiącego. Lekarze znają ten problem z zupełnie innej perspektywy. To dobrze widać na przykładzie samotności chorego. Literaturę tworzą przede wszystkim nadwrażliwcy, u których aspekt samotności w chorobie jest szczególnie mocno akcentowany, jak w przypadku Mirona Białoszewskiego. Jest to sfera czasem niewidoczna dla lekarzy, dlatego dzięki tej konferencji warto zwrócić uwagę i na to zagadnienie, bo pokazuje cierpiące ludzkie ciało z perspektywy samotności chorego.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiał Cezary Ksel

Z Senatu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego 24 czerwca 2014 roku

1. Nominacje, gratulacje.

JM Rektor wręczył Panu prof. dr. hab. Romanowi Smolarczykowi gratulacje z okazji uzyskania tytułu naukowego profesora.

Następnie JM Rektor wręczył akty powołania na stanowisko Kierownika:

- Panu prof. dr. hab. Sławomirowi Nazarewskiemu na stanowisko Ordynatora-Kierownika Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Naczyniowej i Transplantacyjnej I Wydziału Lekarskiego;
- Panu prof. dr. hab. Waldemarowi Koszewskiemu na stanowisko Ordynatora-Kierownika Kliniki Neurochirurgii II Wydziału Lekarskiego;
- Panu prof. dr. hab. Jackowi Szaflikowi na stanowisko Ordynatora-Kierownika Katedry i Kliniki Okulistyki II Wydziału Lekarskiego;
- Panu prof. dr. hab. Andrzejowi Kokoszce na stanowisko Ordynatora-Kierownika II Kliniki Psychiatrycznej II Wydziału Lekarskiego;
- Panu prof. dr. hab. Andrzejowi Wojtowiczowi na stanowisko Kierownika Zakładu Chirurgii Stomatologicznej Wydziału Lekarsko-Dentystycznego;
- Panu dr. hab. Leopoldowi Wagnerowi na stanowisko Kierownika Zakładu Propedeutyki i Profilaktyki Stomatologicznej Wydziału Lekarsko-Dentystycznego;
- Panu dr. hab. Jackowi Sobockiemu na stanowisko Kierownika Kliniki Chirurgii Ogólnej i Żywienia Klinicznego – Kierownika Klinicznego Oddziału Żywienia i Chirurgii Wydziału Nauki o Zdrowiu.

2. Sprawy szpitali klinicznych.

Senat wyraził zgodę na aneksowanie umów kredytowych, zawartych pomiędzy Szpitalem Dzieciątka Jezus a Bankiem Gospodarstwa Krajowego, tj. umowy z dnia 12 października 2012 r. i umowy z dnia 30 października 2012 r.

Podpisanie aneksów do umów kredytowych może nastąpić wówczas, gdy warunki ich spłaty nie będą gorsze od tych, które określone zostały w główny umowach kredytowych.

3. Sprawy I Wydziału Lekarskiego.

Senat pozytywnie zaopiniował:

- powołanie Pani prof. dr. hab. Joanny Matuszkiewicz-Rowińskiej na stanowisko Ordynatora-Kierownika Katedry i Kliniki Nefrologii, Dializoterapii i Chorób Wewnętrznych;
- powołanie Pani prof. dr. hab. Grażyny Młynarczyk na stanowisko Kierownika Katedry i Zakładu Mikrobiologii Lekarskiej;

Rektor prof. Marek Krawczyk wręcza prof. Romanowi Smolarczykowi list gratulacyjny z okazji uzyskania tytułu profesora

- powołanie Pana prof. dr. hab. Romana Smolarczyka na stanowisko Ordynatora-Kierownika Kliniki Endokrynologii Ginekologicznej, II Katedry Położnictwa i Ginekologii I Wydziału Lekarskiego;
- powołanie Pana prof. dr. hab. Rafała Krenke na stanowisko Ordynatora-Kierownika Katedry i Kliniki Chorób Wewnętrznych, Pneumonologii i Alergologii.

4. Sprawy finansowe.

Senat wyraził zgodę na zawarcie umowy z firmą EK&AR Sp. z o.o., dotyczącej wynajmu powierzchni użytkowej, będącej częścią budynku przy ul. Oczki 1A w Warszawie, na prowadzenie klubokawiarni pod nazwą „Klub Studentów Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego – Medyk”.

Senat zatwierdził „Zmiany w Planie rzeczowo-finansowym oraz Budżecie Zadaniowym Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego na rok 2014 związane z planowaną realizacją wypłat podwyżek dla pracowników Uczelni”.

5. Omówienie najważniejszych spraw bieżących Uczelni.

JM Rektor poinformował o następujących sprawach:

- Pani Marszałek Sejmu Ewa Kopacz odwołała planowane w dniu 23 czerwca 2014 r. spotkanie, w którym uczestniczyć mieli Przewodniczący KRASP – Pan prof. dr. hab. Wiesław Banyś, Przewodniczący KRAUM – Pan prof. dr. hab. Janusz Moryś oraz Przewodniczący Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży – Pan dr. Piotr Bauć. Spotkanie miało być poświęcone omówieniu sytuacji szpitali klinicznych.
- zgłoszone przez studentów nieprawidłowości w prowadzeniu egzaminów testowych z patofizjologii i histologii podczas letniej sesji egzaminacyjnej zostaną zbadane i wyjaśnione.

mgr Elwira Zielińska
Biuro Organizacyjne WUM

Prof. dr hab. Andrzej Górski
Wiceprezes Polskiej Akademii Nauk
o głównych zagadnieniach poruszanych podczas
konferencji „Is the Physician-Scientist Vanishing?”

Panie Profesorze, 16 czerwca 2014 roku w Pałacu Staszica odbyła się konferencja pod nazwą „Is the Physician-Scientist Vanishing?”, której był Pan inicjatorem. Czy tytuł konferencji jest prowokacją do dyskusji, czy rzeczywistym problemem?

Niestety, uważam, że tytuł jest adekwatnym odzwierciedleniem rzeczywistości. Wszelkie dane statystyczne i obserwacje kogoś, kto tkwi w nauce tak wiele lat wskazują, że problem jest autentyczny. Nie jest to zjawisko nowe. Już od ok. 40 lat zajmuję się pracą naukową i od dłuższego czasu zauważam pogłębianie się tego problemu. Problemu, który nie dotyczy tylko Polski, jednak w naszym kraju sytuacja wygląda szczególnie drastycznie: lekarze, kończąc studia, odchodzą od nauki rozumianej jako główny nurt ich pracy. Oczywiście są wśród nas lekarze-klinicyści prowadzący badania kliniczne, jednak zajmują się oni przede wszystkim leczeniem chorych, dydaktyką, itd.

Konferencję zaszczycili wyjątkowi goście z zagranicy.

Rzeczywiście, mieliśmy znakomitą, spektakularną reprezentację nauki i medycyny światowej. Wspomnę o kilku osobistościach. Odwiedził nas prof. Lloyd B. Minor – Dziekan Wydziału Lekarskiego ze Stanford University School of Medicine i prof. Darrell G. Kirch – Prezes Association of American Medical Colleges (AAMC) w Waszyngtonie, czyli instytucji, która nadzoruje i monitoruje kształcenie lekarzy. Wykład inauguracyjny wygłosił wybitny autorytet w dziedzinie hematologii prof. Andrew I. Schafer z Wydziału Hematologii/Onkologii Medycznej w Weill Cornell Medical College w Nowym Jorku, autor książki, której tytuł posłużył nam za nazwę naszej konferencji. Wszyscy ci eksperci podkreślali, że podejmowany przez nas

problem dotyczy wszystkich krajów, jednak – jak sądzę – w naszym kraju ma wymiar szczególny.

Co tkwi u źródeł tego problemu?

Myszę, że w naszym kraju główną przyczyną takiej dramatycznej sytuacji są po prostu niskie zarobki lekarzy-naukowców. Mamy do czynienia ze znaczącymi dysproporcjami w zarobkach pomiędzy lekarzem-naukowcem a lekarzem zajmującym się medycyną praktyczną. Oczywiście dysproporcje w zarobkach w tych dwu kategoriach pracowników istnieją wszędzie. Przytoczę jednak informację, którą opublikował niedawno *New York Times*. W Stanach Zjednoczonych szpital, który chciałby zatrudnić dobrego dermatologa, musi przeznaczyć na jego wynagrodzenie pół miliona dolarów rocznie, natomiast w nauce lekarz, mający status profesora – może liczyć „jedyne” na 100-150 tysięcy dolarów rocznie. Wziąwszy pod uwagę, że pensja profesora medycyny w instytucie PAN wynosi niekiedy ekwiwalent 1000 dolarów miesięcznie, jego amerykański kolega może liczyć na 10-krotnie wyższe dochody. Tymczasem rezydent amerykański średnio zarabia ok. 3 tys. dolarów miesięcznie, czyli ok. 9 tys. zł, a jego polski odpowiednik – jeśli doliczyć dodatkowe co prawda możliwości zarobku (dyżury, dodatkowe zatrudnienie, itd.) może zbliżyć się do tego pułapu.

Czy wobec tego w naszym kraju różnice są jeszcze większe?

Zdecydowanie, zwróciłem na to uwagę powyżej, ale nie zapominajmy, że lekarze klinicyści mogą mieć dodatkowe dochody, które uzyskują z badań klinicznych. Zresztą wystarczy przejrzeć listę średnich zarobków, które dostępne są w czasopiśmie zajmujących się

służbą zdrowia, żeby uświadomić sobie, jak ogromne są dysproporcje w średnich zarobkach lekarza praktyka a lekarza, który pracuje w naukach teoretycznych.

I w opinii Pana Profesora to jedyny problem?

Nie. Gdyby tak było, myślę, że mimo wszystko nie byłoby takiego kryzysu, z jakim mamy obecnie do czynienia. Przecież są w nauce młodzi ludzie, także w naszym kraju, którzy są gotowi poświęcić wartości materialne dla intelektualnych i dla służby społeczeństwu. Podam przykład kolegi z mojego zespołu, dr. Jana Borysowskiego – pierwszego autora niezwykle, jak na nasze standardy wydawnicze, pozycji książkowej „Phage Therapy: Current Research and Applications”.

Lekarz-naukowiec musi jednakże stawić czoła również innym problemom.

Jakim?

To oczywiście kwestia finansowania badań naukowych w Polsce, które, mówiąc eufemistycznie, wciąż jest nieadekwatne do potrzeb. Oczywiście zdają sobie sprawę z tego, że w ostatnich latach znacząco poprawiła się infrastruktura naukowa. Powstały centra nauki, kampusy naukowe budowane w większości z środków unijnych – to dzięki temu mamy nowoczesne laboratoria.

To źle?

To dobrze, choć można dyskutować, czy rzeczywiście wszystkie wzniesione obiekty mają realne szanse być dobrze wykorzystane. Jednakże finansowanie samych badań naukowych jest na niskim poziomie, co stawia na porządku dziennym pytanie: skąd „lokatorzy” tych obiektów zdobędą środki na finansowanie swych badań?

Na przykład z grantów oferowanych przez Narodowe Centrum Nauki...

Powtarzam: finansowanie badań naukowych, w szczególności medycznych, jest niewystarczające. Jeżeli lekarz chciałby realizować projekt z zakresu nauk podstawowych, to szanse zdobycia na to środków są nikłe. To kolejny powód, dla którego lekarze nie decydują się na karierę naukową. W naszym kraju „odsetek powodzeń” w uzyskaniu grantu z Narodowego Centrum Nauki jest na poziomie ok. 11%, więc jedynie co dziesiąta aplikująca osoba dostaje grant. To bardzo mało. Z braku środków dochodzi do takich sytuacji, że nie otrzymują grantu doktoranci, którzy mają już na swoim koncie kilka opublikowanych prac i patenty. Często takie osoby posiadają większy dorobek naukowy, niż niejedna osoba z doktoratem, a jednak nie uzyskują funduszy na przeprowadzenie swoich badań naukowych. Przysiąc trzeba jednocześnie, że na świecie wskaźnik „success rate” nie jest znacząco wyższy, jednakże w wielu krajach istnieje znaczące dofinansowanie przez sektor prywatny, u nas iście symboliczne. W Polsce realizuje się wiele badań klinicznych, ale przemysł farmaceutyczny nie kwapi się do przeznaczania istotnych środków na badania naukowe realizowane z inicjatywy samych badaczy czy powoływania wspólnych z jednostkami państwowymi instytucji badawczych.

Zadajmy sobie pytanie, które często ma niestety charakter retoryczny: co ma wybrać młody lekarz? – czy praktyczną medycynę, która zapewnia mu pewność zatrudnienia i perspektywę godziwego zarobku,

czy też może ma wybrać pracę w nauce, gdzie nie dość, że ma kiepskie zarobki, to jeszcze musi stale walczyć o granty, które coraz trudniej zdobyć? Jak zresztą może być inaczej, jeśli budżet roczny NCN – jak podawano nie niedawnym zebraniu KRASP i PAN – wynosi mniej niż 1 mld złotych? Przyznany niedawno przez Komisję Europejską jeden grant nad badania nad funkcjami mózgu wynosi ponad cztery razy tyle!

Jaką motywację i hart ducha trzeba mieć, żeby mimo wszystko wybrać drogę nauki?

Wcześniej wspominał Pan Profesor o budowanych kampusach naukowych czy laboratoriach. Czy one nie pomogą?

Jak mówiłem, główną przyczyną kryzysu jest nikłe finansowanie badań naukowych. W związku z tym, nie wystarczy wybudować laboratorium, aby sytuacja uległa znaczącej poprawie. Co z tego, że wybudujemy kampus naukowy, jak zabraknie pieniędzy np. na kupno odczynników. Jeżeli finansowanie nauki będzie w dalszym ciągu na takim poziomie jak obecnie, to za jakie środki uczeni będą realizować swoje badania w tych nowych kampusach naukowych? Jak wiadomo, zdarzają się problemy nawet z utrzymaniem tych kampusów.

Może w tym miejscu otwiera się pole do tego, żeby nauka jeszcze bardziej związała się z przemysłem?

To jest pytanie pod adresem przemysłu. Jak już stwierdziłem, w Polsce przemysł farmaceutyczny nie kwapi się, aby znacząco pomóc w finansowaniu nauki.

Wielu młodych ludzi utyskuje też na rozbuchaną biurokrację, która wiąże się z prowadzeniem badań.

Czas konieczny do zaspokojenia wymogów biurokracji jest też dodatkowym czynnikiem, który odstrasza lekarzy przed wejściem na drogę nauki. Ale biurokracja jest wszędzie, walka z nią jest bardzo trudna. Natomiast to, co może przyczynić się do poprawy sytuacji, to nieustanne starania o to, aby kolejne rządy w Polsce zrozumiały, że inwestycja w naukę to inwestycja niezbędna i uzasadniona.

Prezydent Bronisław Komorowski podpisał ostatnio nowelizację ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, która zmienia regulacje dotyczące komercjalizacji nauki. Czy to może w istotny sposób zmienić sytuację naukowców?

Nie jestem pewien, gdyż sam tryb wejścia w życie tej nowelizacji był mocno przyspieszony, nie było wystarczającego czasu na prawdziwe, poważne konsultacje ze środowiskiem naukowym. Główne przepisy tej nowelizacji dotyczące poruszane przez nas problemu odnoszą się do tzw. uwłaszczenia naukowców. Na marginesie dodam, że w Instytucie we Wrocławiu podobne regulacje mieliśmy opracowane już od lat – szkoda, że nikt z nich nie chciał korzystać, a przecież pod pewnymi względami wychodzą one bardziej naprzeciw potrzebom naukowców, niż obecna ustawa. Moim zdaniem przyszłość przyniesie odpowiedź, czy regulacje, które znalazły się w tej nowelizacji, są słuszne, ale uważam, że bez zwiększonego finansowania nauki, a w szczególności badań naukowych, każde rozwiązanie będzie tylko pozorną poprawą obecnego stanu rzeczy. Poza tym polską naukę ogranicza wciąż szereg absurdalnych przepisów.

Prof. Darrell G. Kirch oraz Rektor prof. Marek Krawczyk

Przykłady?

Np. absurdalne, nie istniejące w innych krajach pojęcie tzw. pierwotnego miejsca pracy z towarzyszącymi mu ograniczeniami zatrudnienia na stanowiskach kierowniczych. Można np. być dyrektorem wielkiego szpitala na tzw. wtórnym miejscu pracy, ale małej placówki akademickiej już nie.

Panie Profesorze, chciałbym zakończyć naszą rozmowę optymistycznym akcentem, którym niewątpliwie są wyniki rankingu periodyków naukowych sporządzonego przez Thomson Reuters wg ISI Web of Knowledge. Wśród polskich periodyków naukowych, kierowane przez Pana Profesora pismo *Archivum Immunologiae et Therapiae Experimentalis* uzyskało najwyższy współczynnik Impact Factor – 2.818.

Warta podkreślenia jest także wysoka pozycja innego pisma – *Annals of Transplantation*, którego redaktorami są również profesorowie związani w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym. W pierwszej piętnastce tej listy znalazły się zatem dwa periodyki naukowe, których redaktorzy są związani z naszą *Alma Mater*. Oczywiście trzeba pamiętać, że Impact Factor nie jest miarą naukowego poziomu czasopisma (a tym bardziej dokonań pracowników nauki), lecz z reguły mu towarzyszy. Wystarczy sprawdzić, kto publikuje np. w *Archivum*. To czołówka naukowców światowych – Harvard, Stanford, najlepsze instytucje badawcze. Poza tym, to co jest istotne w przypadku *Archivum* – my mamy bardzo niski stopień autocytoowań, oscylujący w granicach 2-3%, co w przypadku średniej, wynoszącej 12%, świadczy o wysokich standardach etycznych.

Dlaczego jest to tak ważne?

Dlatego, że są czasopisma, które próbowały „nakręcać” koniunkturę, naciskając na autorów, aby je cytowali, ostatecznie jednak źle skończyły, gdyż niektóre z nich wypadły z tzw. listy filadelfijskiej. My uzyskaliśmy jeden z najniższych wskaźników autocytoowań. I to jest dla nas szczególnie powód do satysfakcji.

O czym świadczy wysoka pozycja „naszych” pism?

Mamy w Polsce periodyki naukowe, może 10, które rzeczywiście spełniają kryteria poważnych czasopism liczących się na arenie międzynarodowej. Niestety mamy też wiele, które służą do nienależnych promocji naukowych lub reklam.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiał Cezary Ksel

17 czerwca 2014 r. prof. Darrell G. Kirch i prof. Lloyd B. Minor odwiedzili naszą Uczelnię i wzięli udział w Wydziałowej Konferencji Naukowej I Wydziału Lekarskiego zorganizowanej wspólnie z Polską Akademią Nauk. W gabinecie Rektora goście wpisali się do Księgi pamiątkowej

Na zdj. od prawej: prof. Lloyd B. Minor, prof. Darrell G. Kirch, prof. Krzysztof J. Filipiak podczas Wydziałowej Konferencji Naukowej I Wydziału Lekarskiego

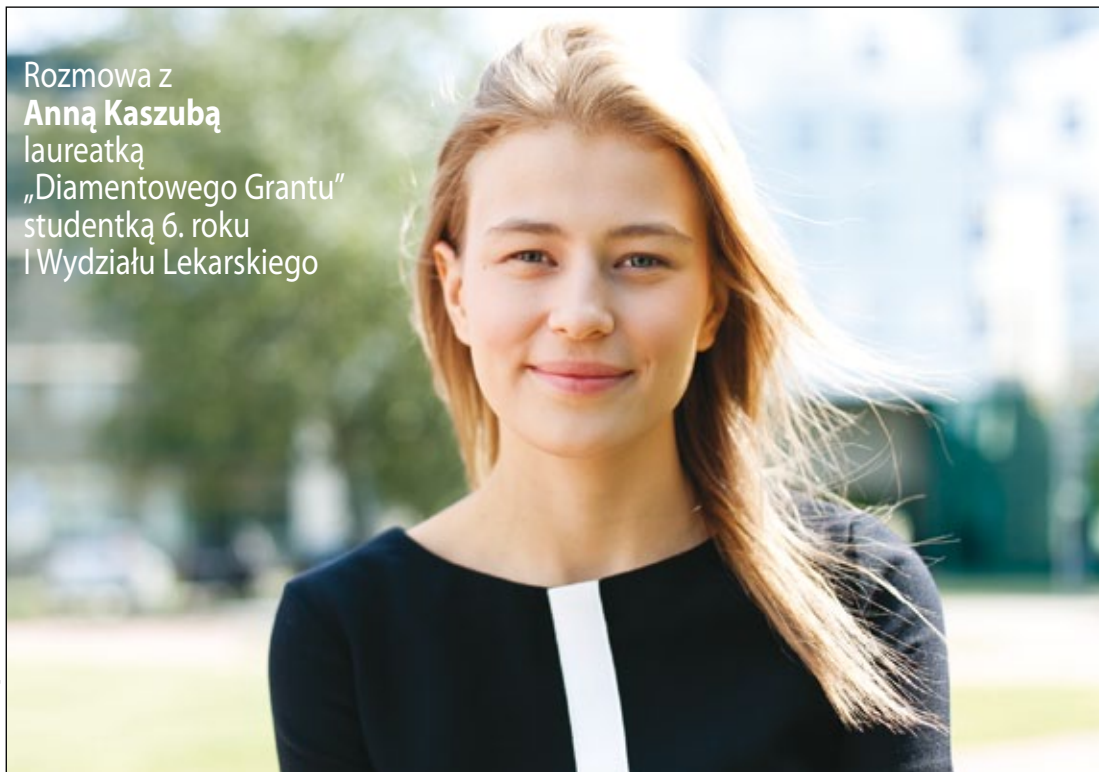
Prof. Darrell G. Kirch zaprezentował wykład „A New Global Ecosystem of Medical Education”

Prof. Lloyd B. Minor podczas wykładu „Attracting Young Graduates to Scientific Pathways”

Rozmowa z
Anną Kaszubą
laureatką
„Diamentowego Grantu”
studentką 6. roku
I Wydziału Lekarskiego

Fot. Michał Teperpek

Jest Pani jedną z laureatek trzeciej edycji konkursu „Diamentowy Grant”, organizowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Czego dotyczył nagrodzony projekt?

Mówiąc ogólnie, mój projekt dotyczy oceny wpływu aktywności układu renina-angiotensyna-aldosteron na funkcję monocytów i limfocytów krwi obwodowej u chorych z pierwotnym i wtórnym NT.

Jak narodził się pomysł projektu?

Projekt powstał pod okiem prof. Andrzeja Januszewicza – Kierownika Kliniki Nadciśnienia Tętniczego Instytutu Kardiologii im. Prymasa Tysiąclecia Stefana Kardynała Wyszyńskiego w Warszawie. Od dłuższego czasu działałam w Studenckim Kole Naukowym przy Klinice Nadciśnienia Tętniczego w Aninie, i już na samym początku włączyłam się aktywnie w prace tego koła. W momencie, kiedy pierwszy raz dowiedziałam się o istnieniu konkursu „Diamentowy Grant”, chciałam spróbować. Poprosiłam wówczas pana prof. Januszewicza o spotkanie, aby zakomunikować moją chęć udziału w tym konkursie. Jakież było moje zdziwienie, kiedy okazało się w trakcie rozmowy, że prof. Januszewicz ma identyczny pomysł. Wspólnie zatem przystąpiliśmy do poszukiwania odpowiedniego tematu.

I wybór padł na nadciśnienie tętnicze?

Tak, to prof. Januszewicz zainspirował mnie tym zagadnieniem. Przygotowanie wniosku nie było łatwe, ale cieszę się, że wszystko zakończyło się pozytywnie.

„Diamentowy Grant” można chyba uznać za zwieńczenie Pani drogi naukowej w czasie studiów w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym.

Owszem, w pewnym sensie można tak powiedzieć. Realizacja projektu przypadła na koniec moich studiów medycznych, jednak z drugiej strony to dopiero początek intensywnej pracy.

Początki mojej działalności w Studenckim Kole Naukowym związane są z Internistycznym Kołem Naukowym w Międzyzlesiu, kierowanym przez Pana dr. hab. n. med. Jacka Imiełę. Profil działalności tego koła jest zdecydowanie kliniczny, natomiast w pewnym momencie zaczęłam się interesować działalnością naukową. Od końca drugiego roku studiów włączyłam się w prace innych kół naukowych. Ponadto jeździłam na Internistyczny Obóz Naukowy w Działdowie, podczas którego uczyliśmy się klinicznych aspektów pracy lekarza. To mi jednak nie wystarczyło, wciąż czułam potrzebę robienia czegoś ponad to. Dlatego też od trzeciego roku studiów rozpoczęłam działalność naukową w Katedrze i Klinice Pneumonologii i Alergologii WUM, następnie po zrealizowaniu mini-grantu studenckiego, zaczęłam się interesować cukrzycą.

Ostatecznie wybrała Pani kardiologię...

Jeszcze oficjalnie nie wybrałam, to dopiero za 2 lata. Najpierw interesowała mnie pulmonologia, następnie diabetologia. Działając w SKN przy Klinice Gastroenterologii, Diabetologii i Chorób Przemiany Materii WUM, wzięłam udział w wielu konferencjach, m.in. w Berlinie, gdzie udało mi się wygrać sesję endokrynologiczną. Kardiologia zawsze mnie interesowała, ale na młodszych latach moich studiów nie brałam pod uwagę tej specjalizacji. A przecież już od pierwszego roku studiów uczestniczyłam w Konferencjach Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, znam sporo osób zajmujących się kardiologią.

Czy wśród osób, z którymi zetknęła się Pani w czasie studiów, można wyróżnić kogoś szczególnie, osobę, którą można określić mianem Mentora?

W moim przypadku są to dwie osoby. Pan dr hab. Jacek Imieła, od którego zaczęła się moja przygoda z medycyną, który wspierał mnie w początkowym okresie mojej działalności medycznej oraz Pan Prof. Andrzej Januszewicz, bez pomocy którego nie byłabym laureatką „Diamentowego

wego Grantu”. To dzięki tym ludziom czuję, że to, co robię, ma jakiś sens. Tacy ludzie, szczególnie dla młodych osób, dają wsparcie, mobilizację do wyťažonej pracy, a przede wszystkim mają otwarty umysł, który pomaga studentom w realizacji swoich pasji naukowych.

Jak wygląda obecnie realizacja nagrodzonego projektu?

Rozpoczynam właśnie jego realizację. Otrzymałam maksymalną kwotę grantu, czyli 200 tys. złotych. Wspólnie ustaliliśmy harmonogram, który został rozpisany na okres 2 lat. Otrzymałam kwotę przeznaczoną na zakup materiałów, odczynników, ale nie tylko – w ramach grantu mieści się też możliwość sfinansowania szkoleń w innych instytucjach, wyjazdu na konferencje, również te zagraniczne. Bardzo miłym akcentem, obligatoryjnym dla każdego laureata „Diamentowego Grantu”, jest otrzymywanie własnego wynagrodzenia.

Dlaczego wybrała Pani studia medyczne?

Powód jest prozaiczny, ta właśnie tematyka najbardziej mnie interesowała, pomimo tego, że nie pochodzę z rodziny lekarskiej. Już od pierwszej klasy gimnazjum wiedziałam, że chcę iść na medycynę. Wiedziałam dokładnie, czego chcę, starałam się konsekwentnie do tego dążyć.

Jak z perspektywy czasu ocenia Pani ten wybór?

Na początku studia medyczne nieco mnie przerażały. Idąc na medycynę, trochę inaczej sobie wyobrażałam studiowanie tego kierunku. Nie wiem, czy to odpowiedni moment, aby dokonywać podsumowań, ale niczego nie żałuję.

Warszawski Uniwersytet Medyczny, oprócz ćwiczeń i wykładów, oferuje studentom wiele innych możliwości rozwoju naukowego. Które z nich Pani wykorzystała?

Mini-granty, udział w konferencjach i obozach naukowych. Mimo tego, że praktyki zagraniczne w King's Collage Hospital w Londynie organizowałam na własną rękę, było to możliwe dzięki ludziom, których poznałam na WUM-ie. Możliwości jest wiele. Jeżeli ktoś czuje realną potrzebę, wykorzysta je.

Dlaczego zdecydowała się Pani na pracę naukową?

Należy podkreślić, że moja działalność naukowa na poziomie studenckim stanowi jedynie wstęp. Sadzę, że działalność kliniczna wraz z pracą naukową, która otwiera okno na światową medycynę, stanowi ciekawą perspektywę pracy lekarskiej.

Wielu młodych ludzi obawia się pracy naukowej ze względu na wciąż niedostateczne środki na badania w Polsce. Co Pani o tym sądzi?

Słyszę takie opinie z wielu źródeł. Uważam jednak, że w Polsce jest coraz więcej możliwości pozyskiwania środków na granty. Myślę, że dużo bardziej złożonym problemem mogą być relacje międzyludzkie. W atmosferze swobodnej wymiany myśli, nawet bariery finansowe nie są tak straszne.

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego zapewnia, że „Diamentowy Grant” pozwala realizować młodym ludziom naukowe marzenia. Jakie są Pani naukowe marzenia?

Jeżeli cokolwiek, co będę realizować, okazałoby się kiedykolwiek przydatne – byłoby wspaiale.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiał Cezary Ksel

LETNIA SZKOŁA JĘZYKA I KULTURY POLSKIEJ DLA OBCOKRAJOWCÓW

Dla niemal 100 osób biorących udział w pierwszej edycji Letniej Szkoły Języka i Kultury Polskiej dla Obcokrajowców, organizowanej przez Studium Języków Obcych WUM, wakacje to nie tylko odpoczynek, ale też szansa na podniesienie kwalifikacji językowych.

Dr Maciej Ganczar podczas zajęć w ramach Letniej Szkoły Języka i Kultury Polskiej dla Obcokrajowców

Letnie szkoły zdobywają coraz większe grono zwolenników. Okres wakacyjny przestał kojarzyć się jedynie z wypoczynkiem, dla wielu osób to czas nadrobienia zaległości i dodatkowych szkoleń. Dlatego też w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym po raz pierwszy zaoferowano kurs języka polskiego dla obcokrajowców. – Planując organizację Letniej Szkoły, przyświecała nam chęć ożywienia Studium w okresie wakacji. Letnia Szkoła Języka i Kultury Polskiej jest odpowiedzią na zewnętrzne zapotrzebowanie. Przypominam, że coraz więcej osób chce się uczyć języka polskiego i docelowo studiować w polskich uczelniach. A bez wystarczająco zaawansowanej znajomości języka, niewiele można zdziałać – mówi dr Maciej Ganczar, Kierownik Studium Języków Obcych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Letnia Szkoła Języka i Kultury Polskiej dla Obcokrajowców to 4-tygodniowy kurs języka polskiego, dodatkowo w ramach zajęć z języka ogólnego zaoferowano kursantom wykłady z historii, literatury, kultury i sztuki. Kursy odbywają się w sierpniu i wrześniu, obejmują 100 godzin wykładów i ćwiczeń. – Nasze kursy przygotowaliśmy zarówno dla osób zainteresowanych językiem ogólnym, jak i dla tych, którzy chcą poznać język specjalistyczny nauk ścisłych. Oprócz rozwijania wszystkich sprawności językowych, kursanci mają możliwość ćwiczenia funkcji językowych występujących na polskich uczelniach, w firmach czy urzędach – mówi Ganczar.

Słuchacze Letniej Szkoły Języka i Kultury Polskiej dla Obcokrajowców (od lewej): Nadia, Ksenia, Vladislaw

Podczas zajęć (od lewej): Mustafa, Kyrylo, Jose Carlos, Mykhailo, Veranika

Łącznie w Letniej Szkole Języka i Kultury Polskiej dla Obcokrajowców bierze udział niemal 100 osób, reprezentujących takie narodowości, jak: Ukraina, Białoruś, Rosja, Gruzja, Arabia Saudyjska, Egipt, Portugalia, wśród nich największą liczbę stanowią Ukraińcy. Warunkiem zaliczenia kursu i otrzymania Certyfikatu ukończenia Letniej Szkoły Języka i Kultury Polskiej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z uwzględnieniem poziomu nauczania, wykazu przedmiotów i liczby godzin dydaktycznych jest zdanie testu końcowego z wynikiem pozytywnym oraz frekwencja w zajęciach nie mniejsza niż osiemdziesiąt procent.

Powody, dla których kandydaci wyrazili chęć udziału w Letniej Szkole są różne. – Chcę nauczyć się języka polskiego dlatego, żeby studiować w Polsce – mówi Vladislaw z Rosji. Nadia z Ukrainy dodaje, że znajomość języka polskiego pomoże jej w znalezieniu pracy w naszym kraju. Ale wśród kursantów są też takie osoby jak Mustafa z Egiptu, który jest studentem English Division Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, a Letnią Szkołę traktuje jako możliwość jeszcze lepszego poznania języka, kultury i historii polskiej. Zajęcia w Letniej Szkole wybrał też Kyrylo z Ukrainy, który dopiero planuje studia w naszej Uczelni. Z kolei Jose Carlos z Portugalii jest już lekarzem, mieszka i pracuje w Polsce od kilku lat, jednak brak znajomości języka polskiego uniemożliwia mu podjęcie pracy w zawodzie. Stąd decyzja o rozpoczęciu nauki w Letniej Szkole.

Ponieważ zgłaszający się kandydaci różnili się między sobą stopniem biegłości językowej, przed rozpoczęciem kursu każdy z nich musiał wziąć udział w teście poziomującym, na podstawie którego został przydzielony do grupy na określonym poziomie językowym. Niektórzy mieli już kontakt z językiem polskim, jak Białorusinka Veranika, która kończy szkołę polską na Białorusi, ale są również osoby, które dopiero rozpoczynają naukę naszego języka ojczystego.

Letnia Szkoła to nie tylko nauka języka. Organizatorzy zapewnili kursantom bogaty program kulturalny: zwiedzanie Zachęty – Narodowej Galerii Sztuki, Muzeum Narodowego, Muzeum Fryderyka Chopina, Zamku Królewskiego oraz Muzeum Powstania Warszawskiego. Raz w tygodniu dla studentów przygotowano projekcję filmu polskiego.

– Letnia Szkoła jest projektem długofalowym, dlatego chcemy kontynuować i jednocześnie rozszerzać jej działalność. W pierwszym roku mamy blisko stu słuchaczy. W przyszłym chcielibyśmy tę liczbę podwoić, idealnie byłoby, gdybyśmy ją potroili. Docelowo chcielibyśmy, aby w naszym Studium powstało Centrum Egzaminacyjne z języka polskiego – mówi Ganczar. Kierownik Studium Języków Obcych ma w planach również uruchomienie wakacyjnych i rocznych kursów języka angielskiego.

*Cezary Ksel
Redakcja „MDW”*

Umiejdzynarodowienie Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego – misja edukacyjna Oddziału Nauczania w Języku Angielskim w roku akademickim 2013/2014

Bożena Werner, Mirosława Dziechciarz, Marek Kuch

Internacjonalizacja szkolnictwa wyższego jest jednym ze strategicznie ważnych kierunków działania uczelni. Umiejdzynarodowienie zwiększa prestiż i konkurencyjność uczelni, ma bezpośredni wpływ na jej rozpoznawalność w świecie i jest jednym z mechanizmów ją promujących.

Według raportu opublikowanego przez Fundację Edukacyjną Perspektywy, w roku 2013 studiowało w Polsce 29 172 studentów zagranicznych, spośród których co trzeci studiował kierunku związane z medycyną. Warszawski Uniwersytet Medyczny podjął wyzwanie kształcenia obcokrajowców w 1993 roku, otwierając pierwszy w Polsce 6-letni program kształcenia medycyny w języku angielskim. W roku akademickim 2002/2003 uruchomiono 4-letni program nauczania medycyny dla absolwentów uczelni przed-medycznych. Obecnie w Oddziale Nauczania w Języku Angielskim II Wydziału Lekarskiego WUM studiuje ponad 500 studentów zagranicznych. Na przestrzeni 20 lat działalności edukacją objęto studentów z 48 krajów, a dyplom lekarza rozpoznawalny na całym świecie uzyskało 600 absolwentów. Oczywistym jest więc, że Warszawski Uniwersytet Medyczny znajduje się w grupie uczelni, dla których internacjonalizacja polskiego szkolnictwa wyższego jest bardzo istotnym wyzwaniem, na realizację którego składa się szeroki zakres działań władz, kadry akademickiej i administracji.

Celem obecnych działań na forum uniwersytetu jest podnoszenie poziomu i jakości kształcenia, wdrażanie międzynarodowych standardów i wypracowanie zasad najlepszej praktyki w edukacji. Działania te są realizowane poprzez dopracowywanie i unowocześnianie programów nauczania, ujednolicanie i standaryzację egzaminów oraz ścisłą współpracę ze studentami. Niezwykle ważne w procesie umiejdzynarodowienia są afiliacje z renomowanymi uniwersytetami zagranicznymi. W roku akademickim 2013/2014 Warszawski Uniwersytet Medyczny podpisał umowę afiliacyjną z University of Illinois College of Medicine i OSF Saint Francis Medical Center w USA, oferując swoim studentom możliwość odby-

wania rotacji zagranicą. University of Illinois College of Medicine posiada cztery kampusy: w Chicago, Peorii, Rockford i Urbana-Champaign. Studiowanie w zagranicznej uczelni, wraz z partnerami afiliacyjnymi, daje studentom szansę rozwinięcia globalnej tożsamości i zdobycia nowych kompetencji. Krokiem milowym w tym zakresie było przystąpienie Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego do Global Health Learning Opportunities (GHLO) w roku akademickim 2013/2014, które umożliwia studentom uczestniczenie w międzynarodowym programie wymiany w ramach rotacji. Dzięki porozumieniu podpisanemu z Association of American Medical Colleges studenci English Division, jak i studenci medycyny w języku polskim I i II Wydziału Lekarskiego, mogą aplikować o rotacje w Europie, Ameryce Północnej i Południowej, Azji i Afryce. W roku akademickim 2014/2015 GHLO oferuje 1500 kursów. Międzynarodowa wymiana stwarza studentom możliwość zapoznania się z funkcjonowaniem innych systemów opieki zdrowotnej oraz zgłębiania standardów opieki medycznej w innych krajach.

Kolejnym, strategicznym kierunkiem działania w zakresie umiejdzynarodowienia jest aktywność na forum krajowym poprzez udział w debatach edukacyjnych i wymianę doświadczeń z uczelniami prowadzącymi nauczanie obcokrajowców. W styczniu br., prof. Bożena Werner, Prodziekan ds. Nauczania w Języku Angielskim wzięła czynny udział w konferencji „Studenci Zagraniczni w Polsce”, zorganizowanej wspólnie przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i Fundację Edukacyjną „Perspektywy” w ramach programu „Study in Poland”. W konferencji uczestniczyło 215 osób z 73 uczelni i 25 instytucji wspierających szkolnictwo wyższe. Tematem wiodącym konferencji była intensyfikacja wysiłków celem przyspieszenia internacjonalizacji szkolnictwa wyższego w Polsce. Prof. Bożena Werner przedstawiła wykład „20 lat kształcenia w języku angielskim w WUM – doświadczenia, kierunki rozwoju, perspektywy” i przekazała wskazówki tym uczelniom, które dopiero zaczynają otwierać się na obcokrajowców. Prezentowane i dyskutowane podczas konferencji tematy

Fot. 1

pozwołyły na ocenę stanu obecnego i trendów umiędzynarodowienia oraz zapoznanie się z systemowymi rozwiązaniami na rzecz wsparcia internacjonalizacji szkolnictwa wyższego w innych państwach.

Obecnie, priorytetem w sferze umiędzynarodowienia jest podniesienie znaczenia Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego na międzynarodowym rynku edukacyjnym poprzez działania promocyjne, na które składa się działalność informacyjna, udział w wydarzeniach edukacyjnych, dni otwarte oraz imprezy prozdrowotne dedykowane społeczeństwu. Niewątpliwym czynnikiem mającym wpływ na poziom uniwersyteckiego kształcenia jest wyselekcjonowanie odpowiednich studentów. Zadanie to jest realizowane między innymi poprzez prezentację oferty edukacyjnej uczelni na forum międzynarodowym, aby zachęcić najzdolniejszych i kreatywnych kandydatów do wyboru Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

W ramach tych działań, w dniach 3-10 marca br., delegacja w składzie: Dziekan II Wydziału Lekarskiego prof. Marek Kuch i Prodziekan prof. Bożena Werner promowała Warszawski Uniwersytet Medyczny na IV Polskich Targach Uniwersyteckich w Kanadzie i USA. Targi odbywały się pod patronatem Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ambasady RP w Ottawie, Konsulatów Generalnych RP w Montrealu i Toronto, Związku Nauczycielstwa Polskiego w Kanadzie, Funduszu Dziedzictwa Polek w Kanadzie, prezydentów miast akademickich w Polsce – Poznań, Lublin i Łódź oraz marszałków województw lubelskiego i małopolskiego. Oferta edukacyjna Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego została zaprezentowana w Montrealu, Ottawie, Mississauga, Milwaukee, Palos Hills, Niles i Clearwater. Targi rozpoczęły się od wy-

stawy w Domu Polskim Stowarzyszenia Orła Białego w Montrealu, który po raz pierwszy w historii targów gościł polskie uniwersytety. Kolejnym miastem była Ottawa, gdzie delegacja odwiedziła szkołę Colonel By, Dom Polski SKP oraz Ambasadę RP, a następnie udała się do Centrum Polonijnego w Mississauga. Targi w USA rozpoczęły się wizytą w Franklin High School w Milwaukee. Kolejno, delegacja udała się do Reavis High School w Burbank, Moraine Valley College w Palos Hills (fot. 1), dwóch szkół polonijnych w Niles i do Clearwater. Uczestniczący w targach przedstawiciele polskich uniwersytetów zaprezentowali programy nauczania w języku angielskim szerokiej, nie tylko polonijnej społeczności. Zainteresowana licznie przybywającej młodzieży koncentrowały się wokół zagadnień związanych z zasadami rekrutacji na studia, zakresem wiedzy wymaganej na egzaminie wstępnym, terminami aplikacji i egzaminów wstępnych, wysokością opłat i systemami płatności, możliwością zakwaterowania w akademikach, kosztami mieszkania i utrzymania w Polsce, bazą dydaktyczną, życiem studenckim, możliwościami rozwoju naukowego, uprawiania sportu i rekreacji oraz realizacji zawodowej po uzyskaniu dyplomu.

Kolejna misja promocyjna była związana z przystąpieniem Polski do brazylijskiego programu stypendialnego „Nauka bez granic”. Założeniem programu jest utworzenie 110 000 stypendiów dla studentów z Brazylii odnoszących sukcesy naukowe. Granty naukowe przeznaczone są na pokrycie kosztów rocznego studiowania w uczelniach na całym świecie. Dziekan Marek Kuch i Prodziekan Bożena Werner wzięli udział w najważniejszej imprezie rekrutacyjnej w Ameryce Południowej – „Salao do Estudante” w Sao Paulo w dniach 15-16 marca 2014. Wydarzenie zgromadziło

Fot. 2

Fot. 3

około 20 000 uczestników. Przekaz informacyjny na temat możliwości studiowania medycyny, stomatologii i farmacji w języku angielskim w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym był prezentowany na stoisku programu „Study in Poland” oraz w czasie spotkań z brazylijskimi uczniami i ich rodzicami.

W dniach 18-25 marca przedstawiciele 17 uczelni wzięli udział w misji edukacyjnej w Brazylii organizowanej w ramach kampanii „Ready, Study, Go! Poland” przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego RP. Warszawski Uniwersytet Medyczny reprezentowała Prodziekan English Division prof. Bożena Werner (fot. 2). Celem marcowej misji było zainteresowanie brazylijskich studentów polską ofertą akademicką oraz zachęcenie ich do ubiegania się o miejsca na polskich uczelniach. W programie delegacji znalazły się spotkania ze studentami i władzami wiodących brazylijskich uczelni, warsztaty, prezentacje oraz udział w targach edukacyjnych Salao do Estudante w Kurytybie. Wydarzenie zainaugurowano Polskim Dniem na Uniwersytecie w Brasili (Universidade de Brasilia, UnB). Oficjalne spotkanie w Rektoracie UnB otworzył JM Rektor prof. Ivan Camargo. Według Dziekana UnB, prof. J.M. Santany, żadna ambasada w Brasili nie zorganizowała wcześniej takiego wydarzenia na brazylijskiej uczelni. Targom, które miały miejsce w Centralnym Instytucie Naukowym, towarzyszyły liczne atrakcje przybliżające Polskę potencjalnym studentom brazylijskim. W Kurytybie polska delegacja została przywitana przez Konsula Marka Makowskiego w Konsulacie Generalnym i następnie udała się na spotkanie z przedstawicielami renomowanej prywatnej uczelni – Papieskiego Uniwersytetu Katolickiego (Pontificia Universidade Catolica do Parana, PUC), w którym studiuje ponad 30 000 studentów. Podczas spotkania z Rektorem PUC, Waldemiro Gremskim i kadrą naukową uczelni omawiano możliwości współpracy w wielu dziedzinach, a przedstawiciele polskich uczelni zachęcali do studiowania w naszym kraju. W Centrum Politechnicznym Uniwersytetu Federalnego Parany (Universidade Federal do Parana, UFPR) delegacja spotkała się ze stu-

dentami oraz przedstawicielami Polonii z Kurytyby. W dniu 22 marca prof. Bożena Werner uczestniczyła w targach Salao do Estudante w Kurytybie, podczas których odbyła się wspólna prezentacja polskich uniwersytetów. Odwiedzających studentów interesowały warunki rekrutacji i studiowania oraz koszty z tym związane. Obecni na spotkaniach wykazywali zainteresowanie współpracą naukową z naszym krajem, wymianą studentów i wspólnymi projektami naukowymi.

Z inicjatywy Dziekana II Wydziału Lekarskiego prof. Marka Kucha, Warszawski Uniwersytet Medyczny nawiązał ścisłą współpracę z Uniwersytetami Medycznymi w Poznaniu i Wrocławiu w celu skoordynowania działań na polu internacjonalizacji. Na spotkaniach roboczych w Warszawie i Poznaniu wytyczono wspólne kierunki i ustalono harmonogram działań na kolejny rok akademicki. Poprzedzającym wydarzeniem edukacyjnym, był wyjazd przedstawicieli wymienionych uczelni na Polonijny Festyn do Milwaukee, USA, w dniach 13-15 czerwca br. Delegaci powyższych uczelni wspólnie, na jednym stoisku rozpowszechniali informacje o zaplanowanych wydarzeniach edukacyjnych. Warszawski Uniwersytet Medyczny reprezentowała mgr Mirosława Dziechciarz (fot. 3). Pomimo tego, że festyn ma wieloletnią tradycję, po raz pierwszy gościł przedstawicieli polskich uniwersytetów, a wielu odwiedzających było zaskoczonych informacją, że w Polsce można studiować w języku angielskim.

Misja edukacyjna „nie znosi” przerw i wymaga stałej aktywności. Jeszcze w tym roku są zaplanowane kolejne międzynarodowe wydarzenia edukacyjne z udziałem przedstawicieli II Wydziału Lekarskiego WUM. W listopadzie odbędą się: polsko-szwedzka debata na temat planów związanych z lekarskim stażem podyplomowym w Uddevalla w Szwecji oraz liczne prezentacje w ramach V Polskich Targów Uniwersyteckich w Kanadzie i USA. Relacje z tych wydarzeń zostaną przekazane w kolejnych numerach Czasopisma „Medycyna Dydaktyka Wychowanie”.

27 czerwca 2014 roku absolwenci Oddziału Nauczania w Języku Angielskim II Wydziału Lekarskiego odebrali dyplom ukończenia studiów lekarskich.

W uroczystości dyplomatorium wziął udział Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Marek Krawczyk, Dziekan II Wydziału Lekarskiego prof. Marek Kuch, a także Prorektorzy: prof. Sławomir Majewski i prof. Sławomir Nazarewski, Dziekan I Wydziału Lekarskiego prof. Mirosław Wielgoś, Dziekan Wydziału Lekarsko-Dentystycznego prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska, Dziekan Wydziału Farmaceutycznego dr hab. Piotr Wroczyński.

W roku akademickim 2013/2014 studia English Division II Wydziału Lekarskiego ukończyło 70 osób. Byli wśród nich absolwenci zarówno 4-letniego programu (20 osób), jak i 6-letniego programu studiów (50 osób).

Medal „Złoty Laur Absolwenta” otrzymali w tym roku: Armin Ghaderi-Esfahani z Kanady (średnia 4,70, który ukończył program 4-letni) oraz Chin Liang Kio z Malezji (średnia 4,61, absolwent programu 6-letniego).

źródło: www.wum.edu.pl

Uroczyste czepkowanie nowych położnych

Pamiątkowa fotografia kadry akademickiej oraz absolventek położnictwa wykonana po uroczystości czepkowania

1 lipca 2014 roku odbyła się uroczystość kończąca naukę na studiach licencjackich kierunku pielęgniarstwo Wydziału Nauki o Zdrowiu.

Uroczystość prowadziła Prodziekan ds. Oddziału Pielęgniarstwa dr hab. Bożena Czarkowska-Pączek. W Auli wykładowej im. prof. Janusza Piekarczyka zasiedli: Prorektor ds. Klinicznych, Inwestycji i Współpracy z Regionem prof. Sławomir Nazarewski (reprezentujący Władze rektorskie), Dziekan Wydziału Nauki o Zdrowiu prof. Piotr Małkowski, Dziekan II Wydziału Lekarskiego prof. Marek Kuch, Dziekan Wydziału Farmaceutycznego dr hab. Piotr Wroczyński, Dziekan Centrum Kształcenia Podyplomowego prof. Bolesław Samoliński, a także Prodziekan ds. kierunku Położnictwo WNoZ prof. nadzw. Ewa Dmoch-Gajzlerska, Prodziekan ds. Przewodów Doktorskich i Współpracy z Zagranicą WNoZ prof. Andrzej Friedman, Prodziekan ds. nauki Wydziału Lekarsko-Dentystycznego dr hab. Michał Ciurzyński.

Specjalny wykład pt. „Perspektywy na zdrową starość – rola pielęgniarki” wygłosił prof. Bolesław Samoliński.

źródło: www.wum.edu.pl

Dyplomatorium English Division II Wydziału Lekarskiego

Chin Liang Kio otrzymuje z rąk Rektora prof. Marka Krawczyka Medal „Złoty Laur Absolwenta”

30 czerwca 2014 roku w Auli Centrum Dydaktycznego, położne – absolwentki studiów stacjonarnych I stopnia Wydziału Nauki o Zdrowiu – złożyły uroczyste ślubowanie, po którym odbyło się symboliczne czepkowanie.

W trakcie uroczystości Władze Uczelni reprezentowali: Prorektor ds. Dydaktyczno-Wychowawczych prof. Marek Kulus, Dziekan Wydziału Nauki o Zdrowiu prof. Piotr Małkowski, Prodziekan ds. kierunku Położnictwo prof. nadzw. Ewa Dmoch-Gajzlerska, Prodziekan ds. Oddziału Pielęgniarstwa dr hab. Bożena Czarkowska-Pączek, prof. Lidia Chomicz z Zakładu Biologii Medycznej Wydziału Nauki o Zdrowiu, p.o. Kanclerz mgr Małgorzata Rejnik, p.o. z-cy Kanclerza mgr Dorota Gawrońska-Wójcik oraz mgr Grażyna Halicka – Kierownik Dziekanatu Wydziału Nauki o Zdrowiu.

Dziekan prof. Piotr Małkowski złożył podziękowania JM Rektorowi, Władzom Jednostek, z którymi współpracuje Wydział Nauki o Zdrowiu oraz wszystkim obecnym za liczne przybycie na uroczystość oraz przekazał gratulacje przyszłym położnym.

źródło: www.wum.edu.pl

Ceremonia czepkowania absolwentów kierunku pielęgniarstwo

Absolwenci kierunku pielęgniarstwo rocznika 2014

Dyplomatorium absolwentów audiofonologii i elektroradiologii

Władze rektorskie, dziekańskie i administracyjne na uroczystości dyplomatorium

Absolwenci kierunków: techniki dentystyczne oraz zdrowie publiczne – specjalności higiena stomatologiczna odebrali 11 lipca 2014 roku dyplomy ukończenia studiów licencjackich.

Uroczystość prowadziła Dziekan Wydziału Lekarsko-Dentystycznego prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska. W wydarzeniu uczestniczyli m.in. przedstawiciele Władz Uczelni: Prorektor ds. Dydaktyczno-Wychowawczych prof. Marek Kulus, Dziekani Wydziałów: I Wydziału Lekarskiego – prof. Mirosław Wielgoś, II Wydziału Lekarskiego – prof. Marek Kuch, Prodziekan ds. Dydaktyczno-Wychowawczych Wydziału Lekarsko-Dentystycznego dr hab. Dorota Olczak-Kowalczyk, p.o. Kanclerza Uczelni mgr Małgorzata Rejnik, p.o. z-cy Kanclerza mgr Dorota Gawrońska-Wójcik, a także Opiekun studentów kierunku English Dentistry Division prof. Kazimierz Szopiński.

W imieniu nowych 29 absolwentów studiów licencjackich głos zabrał Artur Lewandowski.

źródło: www.wum.edu.pl

Dyplomatorium Oddziału Fizjoterapii II Wydziału Lekarskiego

Joanna Kamila Lelewicz odbiera z rąk Dziekana II Wydziału Lekarskiego prof. Marka Kucha Medal „Złoty Laur Absolwenta”

9 lipca 2014 roku absolwenci kierunku audiofonologia i kierunku elektroradiologia odebrali z rąk Prorektora i Dziekana I Wydziału Lekarskiego dyplom ukończenia studiów licencjackich.

Uroczystość, która odbyła się w gmachu Centrum Biblioteczno-Informatycznego, poprowadził prof. Mirosław Wielgoś – Dziekan I Wydziału Lekarskiego. Władze rektorskie reprezentował prof. Marek Kulus – Prorektor ds. Dydaktyczno-Wychowawczych. W dyplomatorium wzięli udział także: Prodziekan ds. studiów licencjackich I Wydziału Lekarskiego prof. Kazimierz Niemczyk, p.o. Kanclerza mgr Małgorzata Rejnik, p.o. z-cy Kanclerza mgr Dorota Gawrońska-Wójcik, dr Magdalena Lachowska z Katedry i Kliniki Otolaryngologii WUM oraz dr Janusz Gołębiowski z I Zakładu Radiologii Klinicznej WUM.

Po złożeniu ślubowania i odebraniu dyplomów, Marta Stanisławowska – reprezentująca nowych licencjatów – podziękowała władzom i nauczycielom akademickim za trud włożony w edukację kolejnych pokoleń młodych ludzi.

źródło: www.wum.edu.pl

Uroczyste rozdanie dyplomów absolwentom studiów licencjackich Wydziału Lekarsko-Dentystycznego

Prorektor prof. Marek Kulus wręcza dyplom licencjata

8 sierpnia 2014 roku w Auli wykładowej im. prof. Janusza Piekarczyka odbyło się dyplomatorium Oddziału Fizjoterapii II Wydziału Lekarskiego.

Gospodarzem uroczystości był Dziekan II Wydziału Lekarskiego prof. Marek Kuch.

Wśród przybyłych gości znaleźli się: Prorektor ds. Klinicznych, Inwestycji i Współpracy z Regionem prof. Sławomir Nazarewski (reprezentujący Władze rektorskie WUM), Dziekan Wydziału Nauki o Zdrowiu prof. Piotr Małkowski, Prodziekan ds. Oddziału Medycyny Laboratoryjnej Wydziału Farmaceutycznego prof. Grażyna Nowicka, Prodziekan ds. studenckich IV, V i VI roku I Wydziału Lekarskiego prof. Krzysztof Zieniewicz, Prodziekani II Wydziału Lekarskiego: ds. Oddziału Fizjoterapii dr hab. Artur Mamcarz oraz dr hab. Jan Kochanowski, p.o. Kanclerza WUM mgr Małgorzata Rejnik. W uroczystości wzięli udział także wykładowcy, którzy przez ostatnie lata towarzyszyli absolwentom, wspierając ich swoją wiedzą i doświadczeniem: prof. Marek Dąbrowski, prof. Bartosz Łoza, prof. Dariusz Szukiewicz, dr Małgorzata Serafin-Król, dr Monika Lewandowska, dr Anna Słupik, dr Włodzimierz Gierlak oraz dr Paweł Krząścik.

źródło: www.wum.edu.pl

Pierwszy w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym nowatorski zabieg przezskórnej plastyki tętnic płucnych (BPA) w leczeniu ciężkiego nadciśnienia płucnego o etiologii zakrzepowo zatorowej

W dniu 29 lipca 2014 roku zespół lekarzy z Kliniki Chorób Wewnętrznych i Kardiologii Centrum Diagnostyki i Leczenia Żylnej Choroby Zakrzepowo Zatorowej przeprowadził pierwszy w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym nowatorski zabieg przezskórnej plastyki tętnic płucnych (BPA) w leczeniu ciężkiego nadciśnienia płucnego o etiologii zakrzepowo zatorowej.

Zabieg wykonano u 80-letniej chorej z ciężkim nadciśnieniem płucnym spowodowanym brakiem rekanalizacji skrzeplin tętnic płucnych po przebytej przed dwoma laty ostrej zatorowości płucnej. Ze względu na obwodową lokalizację skrzeplin, wysokie ryzyko operacyjne wynikające między innymi z zaawansowanego wieku chorej oraz licznych schorzeń współistniejących, chora ta została zdyskwalifikowana z leczenia chirurgicznego, tj. trombendarteriektomii tt. płucnych. Skuteczny zabieg balonowej plastyki tętnic płucnych istotnie poprawił stan chorej i para-

metry krążenia płucnego. Zabieg przeprowadził zespół Pracowni Hemodynamiki Kliniki – operatorami byli dr Marek Roik i dr Dominik Wretowski, przy współpracy z prof. Olgierdem Rowińskim z II Zakładu Radiologii Klinicznej naszej Uczelni.

Balonowa plastyka tętnic płucnych (BPA) jest nowatorską opcją terapeutyczną w leczeniu chorych z nieoperacyjnym nadciśnieniem płucnym o etiologii zatorowo zakrzepowej. W Europie procedurę tę wykonują jedynie pojedyncze wyspecjalistyczne ośrodki, a w Polsce Klinika Chorób Wewnętrznych i Kardiologii z Centrum Diagnostyki i Leczenia Żylnej Choroby Zakrzepowo Zatorowej WUM jest drugim ośrodkiem wykonującym BPA. Obecny zabieg był po raz pierwszy w Polsce wykonany pod kontrolą ultrasonografii śródnaczyniowej i z wykorzystaniem cząstkowej rezerwy przepływu (FFR), co zwiększyło bezpieczeństwo i skuteczność plastyki.

źródło: www.wum.edu.pl

Studentka naszej Uczelni wśród laureatów III edycji konkursu żywieniowego firmy Nestlé

Małgorzata Barcz zwyciężczynią pierwszej nagrody ogólnopolskiego konkursu NHW 2014, organizowanego przez firmę Nestlé Polska S.A. w ramach projektu Nutrition, Health and Wellness.

Nagroda za pierwsze miejsce dla reprezentantki naszej Uczelni – Małgorzaty Barcz, studentki I roku studiów stacjonarnych II stopnia kierunku zdrowie publiczne – to dwumiesięczny staż w Centrum ds. Żywności Nestlé Polska S.A. w Warszawie z możliwością przedłużenia go do 3 miesięcy.

Celem projektu konkursu NHW jest wsparcie młodych pasjonatów racjonalnego żywienia w pierwszych krokach ich kariery zawodowej. Zadaniem konkursowym było zaprojektowanie akcji edukacyjnej promującej zdrowe odżywianie w otoczeniu społecznym uczestników. Za pośrednictwem portalu Facebook pomagała im w tym Natalia Honorata Wiatalna – wirtualna postać, bohaterka I i II edycji projektu.

źródło: www.wum.edu.pl

Obrony prac doktorskich

Wydział Farmaceutyczny

9 lipca 2014 roku

godz. 13⁰⁰

mgr farm. Marta Grech-Baran *Biotransformacja glikozydów fenolowych w kulturach korzeniowych *Rhodiola kirilowii* (Regel) Regel et Maximowicz*

promotor: dr hab. Agnieszka Pietrosiuk

promotor pomocniczy: dr Katarzyna Sykłowska-Baranek

recenzenci: dr hab. Aleksandra Królicka

dr hab. Barbara Thiem

MEDYCINA DYDAKTYKA WYCHOWANIE – recenzenci

Poniżej prezentujemy listę recenzentów opiniujących oryginalne prace naukowe nadesłane do publikacji w Czasopiśmie „Medycyna Dydaktyka Wychowanie”:

dr hab. med. Wojciech Braksator

dr hab. med. Agnieszka Cudnoch-Jędrzejewska

dr hab. med. Joanna Gotlib

dr hab. med. Marek Kuch

dr hab. med. Artur Mamcarz

dr Maciej Niewada

prof. dr hab. med. Robert Rudowski

dr hab. med. Maria Radziwoń-Zaleska

dr med. Janusz Sierdziński

prof. dr hab. med. Waldemar Szelenberger

prof. dr hab. med. Katarzyna Życińska